

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 5, ΑΘΗΝΑ 105 56

ΤΗΛ. 32 50 378 - 32 11 149 ΦΑΞ: 32 13 667

E-mail: elia@ath.forthnet.gr

www.elia.org.gr

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

1894-1948

Διευθυντής Γρηγόριος Ξενόπουλος

Τόμος 1 1894 – Τόμος 50 1943-1944

Περίοδος Γ΄ Τόμος 1 1945 – Τόμος 2 1946

Περίοδος Δ΄ Τόμος 1 1947 – Τόμος 2 1948

(22.925 σελίδες)

**Η παρούσα ψηφιακή έκδοση πραγματοποιήθηκε
με την οικονομική ενίσχυση του ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
και του ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
στο πλαίσιο του εορτασμού των 50 χρόνων από το θάνατο
του Γρηγορίου Ξενόπουλου.**

ΑΘΗΝΑ 2001

Ψηφιοποίηση

A.M.S. Μ. ΣΑΡΙΜΒΕΗ & ΣΙΑ Ο.Ε.

1913

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑ

ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

«Τέρπειν ἄρα καὶ διδάσκειν»

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. — ΤΟΜΟΣ 20^{ός}

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελ.		Σελ.
ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ:			
Άδερωφ	71	Άποτελέσματα Δημοψηφίσματος τοῦ 1912	99
Άπό τὴν κηδείαν	143	Άποτελέσματα Δημοψηφίσματος τοῦ 1913—Α'	187
Άπό τὴν ὑποδοχὴν	295	Άποτελέσματα " " " " — Β'	283
Άς εἶνε εὐλογημένος	247	Άποτελέσματα " " " " — Γ'	387
Βασιλεὺς (ὁ) Γεώργιος	127	Άποτελέσματα II' Διαγωνισμοῦ Εἰσαπαθώματος	427
Βρέχει αἶμα	175	Άπό τὴν αὐτογραφίαν ἐνὸς σκόλου (μὲ 9 εἰκόνας)	312, 320
Γαλλικά	91	Άπό τὴν αὐτογραφίαν τῆς Σταχτερούλας (μὲ 12 εἰκό- νας)	376, 384
Γιὰ νὰ ἰδῶ τί ἔχει μέσα	55	ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ:	
Γιάννης (ὁ)	31	130ος Διαγωνισμὸς (Λύσεων)	11
Δεύτερος (ὁ) πόλεμος	239	130ος Διαγωνισμὸς (Λευκῶν Λέξεων)	43
Διαδόσεις	63	137ος Διαγωνισμὸς (Λύσεων)	155
Διασκεδάσεις καὶ διασκεδάσεις	79	138ος Διαγωνισμὸς (Άσκήσεων)	179
21 Φεβρουαρίου	111	139ος Διαγωνισμὸς (Λύσεων)	291
Εἰρήνη καὶ ἐργασία	289	140ος Διαγωνισμὸς (Διηγήματος)	352
Ἐκθέσεις (ἡ) τοῦ πολέμου	183	141ος Διαγωνισμὸς (Άσκήσεων)	395
Ἐλεύθερον Πάσχα	167	Μικρὸς Διαγωνισμὸς Καλλιγραφίας	59
Ἑλλήσιφι ἐχθροῦ	255	Μικρὸς Διαγων. Μεταφρ. ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ	75
Ἦρος ποιητής	15	Μικρὸς Ποιητικὸς Διαγωνισμὸς	251
Καλλιγραφία	231	Δημοψήφισμα Ψευδωνύμων (Α' Τριμην. 1913)	107
Κινηματογράφος	385	Δημοψήφισμα Ψευδωνύμων (Β' Τριμην. 1913)	211
Κωνσταντῖνος Μάνος	159	Δημοψήφισμα Ψευδωνύμων (Γ' Τριμην. 1913)	323
Λεοντῆ (ἡ)	263	Δημοψήφισμα Ψευδωνύμων (Τελικὸς ἄγων τοῦ 1913)	411
Μαθητὴς καὶ Διδάσκαλος	222	14ος Διαγωνισμὸς Εἰσαπαθώματος	362
Μάιος	191	Δύο ἀδελφοὶ (μὲ εἰκόνα)	344, 352
Μεγάλη Ἑλλάς — Μεγάλη «Διέπλισις»	367	Δύο εὐγενεῖς καρδιαι (μὲ εἰκόνα)	296, 305
Μελέτη	207	Δύο (οἱ) φίλοι (μὲ εἰκόνα)	400, 408
Μέλλουσα (ἡ) καλλιτέχνης	199	ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕἰΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙ- ΣΜΟΥΣ:	
Μὲ ὑγιαν.	3	Σταμ. Α. Ἀναστασιδῆς	355
Μία ἀπορία	279	Ἄνδρας Κ. Ἀράκης	64
Μικροὶ στρατιῶται	399	Εἰρήνη Δ. Αὔγουστιδου	10
Μικρὸς (ὁ) ἦρωας	271	Ἐλένη Δ. Αὔγουστιδου	10
Νά, τί Βασιλέα ἐχάσαμεν!	135	Παῦλος Μ. Βαλδασιερῆς	104
Νέος (ὁ) Βασιλεὺς	151	Λέλα Θεολόγη	24
Παρακλίσεις (αἱ)	303	Ζωὴ Ι. Κονταρίνη	24
Προεβρίτια	23	Περικλῆς Γ. Κούλουθρος	104
Πρῶτα (τὰ) βήματα	311	Στυλιανὸς Μ. Κωσταλάς	163
Πρῶτα (τὰ) χιόνια	415	Δέσπω Σ. Μαλλίδου	24
Πρωτοχρονιὰ (ἡ) μας	47	Εὐτυχία Μποῦτου	257
Σημεῖα (ἡ) τῆς Ακροπόλεως	116	Νικόλαος Π. Οἰκονόμου	64
Συκοφαντία (ἡ)	377	Βασίλειος Π. Παπαδάκης	227
Σπιγὴ (ἡ) τῶν Πάγων	87	Ἄλ. Χ. Παρασκευᾶς	315
Τὴν ἀλγέειαν	327	Α. Κ. Παρβένιος	195
Τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας	391	Ζωὴ Ι. Σωτηραῆη	64
Τίμαι καὶ παιδεία	335	Εἰς τὴν Σαχάραν (μὲ εἰκόνα)	96,
Τώρα ἤσυχτα	407	Εἰς τί χρησιμεύει ἡ μύτη τοῦ κ. Μυταρά (μὲ 3 γελοιογρα- φίας)	56
Φθινόπωρον	347	Ἐβδήμησις (ἡ) τοῦ λιγοῦδῆ Τετοῦ (μὲ 9 γελοιογραφίας)	400
Χειμῶνας	97	Ἐρημητικὸν (τὸ) κρῶνιον τοῦ παληάτσου (μὲ 6 γελοιογρα- φίας)	136
1913	39	Ἐνα γενναῖο παιδί (μὲ εἰκόνα)	4,
Χιονισμένο (τὸ) τραῖνο	103	Ἐξάτρισις (ἡ) (Ἀράμη εἰς πράξεις τρεῖς)	136
Ἀκούραστοι (οἱ) χοροῦται (μὲ εἰκόνα)	40	Εἶσσημα (τὰ) τοῦ 1912	91
ΑΔΙΑΠΛΩΡΩΣΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΩΡΩΣ»	11, 19,	Ζωγράφος (ὁ)	89
27, 35, 43, 51, 59, 67, 75, 83, 99, 107,		Ἠρωδῆσις (ὁ) ἐνὸς ὀδηγοῦ (μὲ εἰκόνα)	383, 392
115, 123, 131, 139, 147, 155, 163, 171, 179, 187,		Θησαυρὸς (ὁ) τῶν Κερυδρέου (μὲ 2 εἰκόνας)	78,80
195, 203, 211, 219, 227, 235, 243, 251, 259, 267,		Ἴπποτης (ὁ) Σατῶ-Μοράν (μὲ εἰκόνα)	280
275, 283, 291, 299, 307, 315, 323, 331, 339, 347,		Κατὸ κονάκι	20
353, 363, 371, 379, 387, 395, 403, 411, 419,	427	Καμένο (τὸ) σπῆτι	351, 359
Ἀποθανόν (ὁ) Βασιλεὺς Γεώργιος Α' (εἰκὼν)	117	ΚΑΙΡΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΩΡΩΣ»	
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ:		1η Κλήρωσις	92
Άποτελέσματα 133ου Διαγωνισμοῦ (Λύσεων)	203	2α Κλήρωσις	172
Άποτελέσματα 131ου Διαγωνισμοῦ (Άσκήσεων)	267	3η Κλήρωσις	276
Άποτελέσματα 135ου Διαγωνισμοῦ (Λύσεων)	379	4η Κλήρωσις	388
Άποτελέσματα 136ου Διαγωνισμοῦ (Λευκῶν Λέξεων)	123	Ἐξαιρετικὴ (ἡ) Κλήρωσις	50
Άποτελέσματα 137ου Διαγωνισμοῦ (Λύσεων)	403		
Άποτελέσματα 138ου Διαγωνισμοῦ (Άσκήσεων)	419		
Άποτελέσματα Μ. Διαγων. Καλλιγραφίας	235		
Άποτελέσμ. Μ. Διαγων. Μεταφρ. ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ	243		
Άποτελέσματα Μ. Ποιητικὸς Διαγωνισμοῦ	395		

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ἐπὶ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν ἐπὶ τὴν χάραν ἡμῶν ὑψηλοῦς καὶ ἐπὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχικοῦ Κοινοταξιοῦ Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀξιόστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

<p>ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ</p> <p>Ἐσωτερικοῦ :</p> <p>Ἔτησι . . . . . ἄρ. 8.—</p> <p>Ἐξαμηνίος . . . . . 4,50</p> <p>Τριμηνίος . . . . . 2,50</p> <p>Ἄι συνδρομαὶ δεχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.</p>	<p>Ἐξωτερικοῦ :</p> <p>Ἔτησι . . . . . φρ. 10.—</p> <p>Ἐξαμηνίος . . . . . 5,50</p> <p>Τριμηνίος . . . . . 3.—</p>	<p>ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ</p> <p>ΙΑΡΧΥΗ Τῆς 1878</p> <p>ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ</p> <p>ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ</p> <p>Ἐν Ἀθήναις, 1 Δεκεμβρίου 1912</p>	<p>ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20</p> <p>Ἀπὸ τῶν Πρακτικῶν, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15</p> <p>Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25</p> <p>ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ</p> <p>Ὅδος Ἐδρακίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βασιλικόν</p> <p>Ἔτος 35ον.—Ἀριθ. 1</p>
--	---	--	---

Σελ.

Κόκκινο (τὸ) μπαλλόνι (μὲ εἰκόνα) 360

Κρητικοὶ καὶ Ἰππιοὶ 64

ΚΡΙΝΙΩ (ἡ) (μυθιστόρημα μὲ 27 εἰκόνας) 157, 168, 176, 184, 192, 200, 208, 213, 221, 232, 240, 248.

Κόρις (ὁ) Αὐτῆς καὶ ὁ φίλος τοῦ κ. Αὐτοπάτης (μὲ 22 γελοιογραφίας) 253

Μάννα (ἡ) 4

Μία παράξενη ἀπεργία (μὲ 22 γελοιογραφίας) 120

Μία οὐλὴ τοῦ Ροῖδου 416

Μικρὸς (ὁ) Γεωργίου Φαρακίης γίνεται θύμα μιᾶς φάρσας τοῦ (μὲ 22 γελοιογραφίας) 272

Μικρὸς (ὁ) Συκοφάντης (μὲ εἰκόνα) 32

ΜΙΚΡΟΣ (ὁ) ΤΖΟΚΕΥ (μυθιστόρημα μὲ 170 εἰκόνας) 144

1, 13, 21, 29, 37, 45, 53, 61, 69, 77, 85, 93, 101, 109, 117, 125, 133, 141, 149, 160, 165, 173, 181, 189, 197, 205, 215, 223, 229, 237, 245, 256, 261, 269, 277, 285, 293, 301, 309, 317, 325, 333, 341, 349, 357, 365, 373, 381, 389, 397, 405, 413, 421

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ (καὶ Ἑβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί, μὲ 185 εἰκόνας καὶ σχήματα) 5, 17, 25, 33, 41, 48, 57, 65, 73, 81, 89, 97, 105, 113, 121, 129, 137, 145, 153, 161, 169, 177, 185, 193, 201, 209, 217, 225, 233, 241, 249, 257, 265, 273, 281, 289, 297, 305, 313, 321, 329, 337, 345, 353, 361, 369, 377, 385, 393, 401, 409, 417, 425

Νεαρός (ὁ) υποψήφιος 48

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ 7

Ὁ ποιὸς φτίνει τὸν ἄερα, φτίνει τὰ μούτρα τοῦ (μὲ 5 γελοιογραφίας) 272

Σελ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ: 12, 20, 28, 36, 44, 52, 60, 68, 76, 84, 92, 100, 108, 116, 124, 132, 140, 148, 156, 164, 171, 180, 188, 196, 204, 212, 219, 228, 236, 244, 252, 260, 268, 276, 284, 291, 299, 307, 316, 323, 331, 339, 347, 356, 363, 372, 380, 387, 396, 404, 412, 420, 428

Πράσινο (τὸ) ἐκτανωφόρι (μὲ εἰκόνα) 335

Προκήρυξις Διαγωνισμοῦ Πολιτικῶν Ἀσμάτων 407

Πρόσκλησις τῆς «Διαπλάσεως» πρὸς ἀνανέωσιν τῆς συνδράμης 371

Πρώτη δόξα (δύο μνημῶν πολεμικῶν διήγημα) 24, 33

Πρώτη (ἡ) ἐκδρομὴ ἐνὸς κοιδηλάτου (μὲ 12 γελοιογραφίας) 49

Πρώτος (ὁ) ἀεροπόρος (μὲ εἰκόνα) 287

Πῶς δύο ζωγράφοι ἐφαρτώθησαν ἕνα μεθύστακα (μὲ 12 γελοιογραφίας) 112

Πῶς κίτταται ἕνα κοιλδοσπιτο 104

Πῶς ὁ Ἀζὺρ ἐφλάσε τὸ ἀφάστο (6 γελοιογραφίας) 120

Πῶς ὁ κάτασπος Μικὲς ἔγινε ἀράτης (3 γελοιογραφίας) 336

Πῶς ὁ κ. Μαζόκος διαμπαζ τρυπιέται πέρα-πέρα μὲ τὸ σπαθὶ (μὲ 6 γελοιογραφίας) 88

Ρευματισμοὶ (οἱ) τοῦ μπάρμπα-Γκαγιάρδου (μὲ εἰκόνα) 368

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ (καὶ Παιδικὸν Πνεῦμα) 6, 18, 26, 34, 42, 50, 58, 66, 74, 82, 90, 98, 106, 114, 122, 130, 138, 146, 154, 162, 170, 178, 186, 194, 202, 210, 218, 226, 234, 242, 250, 258, 266, 274, 282, 290, 298, 306, 314, 322, 330, 338, 346, 554, 370, 378, 386, 394, 402, 410, 418, 426

Σιγαρέττο (τὸ) τοῦ ἀξιωματικοῦ (μὲ εἰκόνα) 128

Στὴ θάλασσα πάλι 113

Στὸ πτόμα τοῦ λύκου (μὲ εἰκόνα) 416, 424

Τελευταῖαι λέξεις μεγάλου ἀνδρῶν 136

Τέσσαρες (οἱ) μοναζιτάντες 371

Φύλαξ (ὁ) τοῦ φάρου (μὲ εἰκόνα) 152, 159

Χημικὰ (τὰ) λιπάσματα (μὲ 3 εἰκόνας) 264, 273

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Σελ.

Ἀπὸ τὰ τραγούδια τοῦ Στόλου 5, 17, 59, 63, 79, 97

Βάδις ἔμπροσ 245

Βασίλισσα Μητέρα 311

Βατραχοποντικὸς πόλεμος, 297, 304, 313, 321, 329, 337

Βροχὴ ἀνοιξιὰτικὴ 222

Βιωμαὶ (ὁ) τοῦ Μολώχ 423

Γαίδαρος καὶ Βῶδι 399

Γαϊδοράκι (τὸ) 407

Ἐπιγράμματα 47

Ἦλιος (ὁ) πρὸς τὴν Ἑλλάδα 87

Καλλιπάτερα 16

Καμάρι 255

Λαδωμένη (ἡ) Σημαία 207

Λευκὰ (τὰ) λουλούδια 280

Μαννούλα μου (ἡ) 320

Νεκρικὴ εἰδή στὴ Βασιλεῖα μας Γεώργιο Δ' 137

Νέο (τὸ) σγαλιετο 353

Σελ.

Πόθος 391

Ποντικὸς καὶ Μοντιλίνα 241

Πρὶν πέσουν τὰ φύλλα 376

Πρωτομαγιά 201

Ρόδου μωσοδόλημα 81

Σίβηρος καὶ χρυσάφι 25

Στὰ Γιάννενα 120

Στὰ κανόνια τῶν λαφύρων 339

Στὴν ἀμμουδιὰ 345

Τροχανῆρι (τὸ) 214

Τσιανταφυλιὰ καὶ ἀηδόνι 415

Τσιγγούνης καὶ κλέφτης 233

Φάρος καὶ σκοτάδι 375

Φθινόπωρο 359

Φοῦρνος καὶ πενικωτὴ 153

Χιονάτος (ὁ) καὶ ἡ Πίσσα 33

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ὁ τόμος οὗτος περιέχει 580 εἰκόνας καὶ κομμάτια

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΖΟΚΕΥ ΠΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΖΥΛΕΣ CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΜΙΑ ΠΑΡΤΙΔΑ ΦΑΡΑΩ

Τὸ Μέγαρον Λαζέν

Ἦτο περίπου ἡ ἐνδεκάτη ὥρα τῆς ἐσπέρας. Τὸ χιόνι ἐσκέπαζε μὲ τὸν ἄσπρον του μανδύαν τοὺς δρόμους τῶν Βεροσθαλιῶν, μολονότι ἦτο Μάρτιος ἀλλὰ τὸ ἔτος 1785 ὁ χειμὼν ὑπῆρξεν ἐκτάκτως μακρὸς καὶ βαρὺς.

Μολονότι ἡ πάχη ἐσκέπαζε τὰ τζάμια μὲ τὸ θολὸν τῆς παραπέτασμα διακρίναντο ἄλλοι εἰς ἕνα τραπέζι στρωμένον μὲ μεγάλην πολυτέλειαν καμμιὰ δεκαεὶα συνδαιτηγόνες.

Ἄντι νὰ αἰσθάνωνται ἐναντίον τῶν εὐτυχῶν αὐτῶν τοῦ κόσμου μίσος ἢ φθόνον, εἰ πτωχοὶ ἄνθρωποι, μὲ τὴν μύτην κολλημένην εἰς τὰ τζάμια, εὐλογοῦσαν τὴν καλωσύνην τοῦ οἰκοδεσπότου, τοῦ δαυ-

κὸς Λαζέν, ὁ ὁποῖος τοὺς εἶχε στείλῃ μὲ τοὺς ὑπηρετάς του μερικὰ ἀποφάγια τοῦ δείπνου. Ἐνας ἀπὸ τοὺς κυριώτερους πόδας του δὶκὰ νὰ ἑσταθοῦν καὶ δειχνοὺν τὴν θερμὴν καὶ φωτισμένην αἰθούσαν ἐφώναξε:

— Καὶ ὅμως ἐκεῖ μέσα ἐκείνοι εἶνε καλλίτερα ἀπὸ μᾶς ἐδῶ ἔξω.

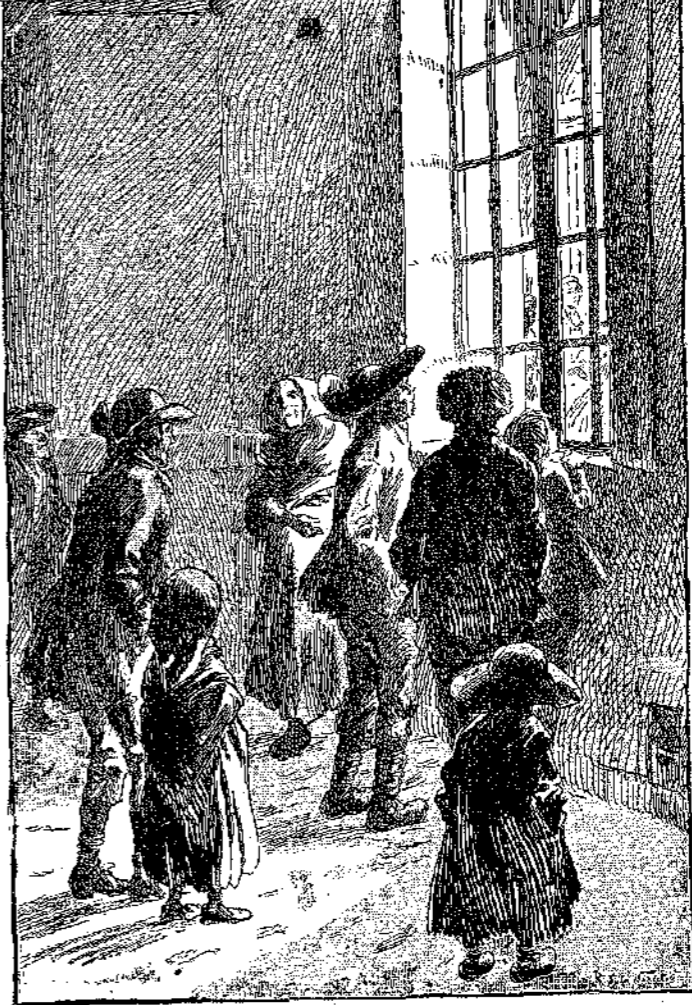
Μία γυναῖκα ἡ ὁποία ἐκύτταξε καὶ αὐτὴ, ἔβγαλεν ἔξωφρα φωνὴν θαυμασμοῦ καὶ πόθου: — Ἀχ! κούταξε... χρυσάφι! χρυσάφι!

Ἄμα ἤκουσαν τὴν μαγικὴν αὐτὴν λέξιν ὅλοι εἰ ἀληθῆαι προσέτρεξαν εἰς τὰ παχυνόμενα τζάμια καὶ γούρλωσαν τὰ μάτια των πρὸ τοῦ θαύματος, τὸ ὁποῖον τοὺς παραστάσθη. Ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ δείπνου, τὴν ὁποῖαν ἐσκέπασαν γρήγορα σπαρτιά ὑπηρετῶν, εἶχε στρωθῆ ἄντὶ τοῦ τραπεζομανδύλου πρᾶσιως τάπητες, τῶν ὁποῖων αἱ συνδαιτηγόνες ἐσκέπασαν μετ' ὀλίγου μὲ χρυσὰ νομίσματα, δίδοι ἐμάλλε ν' ἀρχίσῃ τὸ παίγδι.

— Εἶνε, Θεέμου, δυνατόν, ἔλεγεν ἡ γυναῖκα, νὰ ὑπάρχουν ἄνθρωποι τόσο πλούσιοι, ἐνῶ ἡμεῖς πεθαίνομεν εἰς πείνας!

— Σιώπα, γυναῖκα, ἀπεκρίθη ἕνας ἄλλος, δὲν βλέπεις λοιπὸν ἐκεῖ μέσα τὸν κύριον κόμητα Δαρτουᾶ, τὸν ἀδελφὸν τῆς βασίλισσας, τὸν κύριον δεῦτα τῆς Σάρτρης, τέλος πάντων τὰ μεγαλειότερα πρόσωπα τῆς αὐλῆς; . . . Πολὺ φυσικὸ λοιπὸν, αὐτοὶ νὰ εἶνε πλουσιώτεροι ἀπὸ μᾶς.

Ἡ πτωχὴ γυναῖκα, μὴ παιδομένη ἐντελῶς ἀπ' αὐτὸν τὸν συλλογισμόν, ἤτοιμάζετο ν' ἀπαντήσῃ διὰ μερικὸν ὑπηρετῶν εἰσῆλασαν ἀ-

«Προσέτρεξαν εἰς τὰ παχυνόμενα τζάμια.» (Σελ. 1, στηλ. γ')

ποτόμωσ εἰς τὴν αὐλήν:—Ἐλάτε τώρα! φτάνει σας! πηγαίνετε ἀπ' ἐδῶ! ἐφώνησαν ακαίως πρὸς τοὺς πτωχοὺς ἐκείνους. Ἦ ἀφαντικά μας δὲν θέλουν περὶ νὰ βλέπουν τὰς μύτες σας κολλημένες στὰ τζάμια. Θέλουν νὰ παίξουν μετ' ἡσυχία τους. Ἐμπρὸς μάρς, ξεκουμπισθίτε! Τὸ αἰσθημα τῆς παιδοχρίας καὶ τῆς

ὕπηρετας των, οἱ ὅποιοι ἴσως τοὺς ἐνδιαφέρουν περισσότερο. Ὅποιον τοῦ λόρδου Πέρου, ἐστέκετο ἓνα παιδί ἐξώδεκα ἐτῶν, ξανθόν, κοντόν, λεπτόν, ἀλλὰ ζωηρόν καὶ καλακαμωμένον.

Ὁ ὑπηρετὴς αὐτὸς δὲν ἦτο ντυμένος ὅπως οἱ συνήθεις λακέδες. Ἐφορούσε στολὴν ἀποτελουμένην ἀπὸ μίαν βλουζάν κατὰ τὸ ἥμισυ λευκὴν καὶ κατὰ τὸ ἄλλο ἥμισυ πορτοκαλλόχρου—τὰ χεῖρματα τοῦ κυρίου του, — ἀπὸ πλατύ πανταλόνι σατιμένον εἰς τὰ γόνατα, ὅπου ἐτελειώοναν ὑψηλὰς μπότες ἀπὸ λεπτὸν δέρμα ὑποκίτρινον, καὶ ἀπὸ ἓνα κασκέτον τῶν αὐτῶν χρωμάτων τῆς μπλόζας.

Ἡ στολὴ αὐτὴ, τὴν ὅποιαν καὶ σήμερον ἀκόμη φέρουν εἰς νικαί τζόκευ, ἦτο τότε ἀκόμη ἀγνωστος εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπως ἄλλως τε καὶ αὐτοὶ εἰς τζόκευ.

Ὁ κύριος τοῦ παιδίου, τὸ ὅποιον ἐφορούσε τὴν παραδοξὴν αὐτὴν στολὴν, δὲν τὸ ἄρηνεν οὔτε στιγμήν ἤσυχον. Ἦτο τόσο ἀπαιτητικὸς ὁ γέροντος ἄγγλος! Κάθε στιγμή ἀντιγυρῶ-

σεν εἰς τὴν σιωπὴν τῆς αἰθιουδῆς, ταρασσομένην μόνον ἀπὸ τὸν ἦχον τῶν γρυλῶν νομισμάτων ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἢ βραβεία φωνῆ τοῦ λόρδου Πέρου, ὁ ὅποιος μετ' ἡγήγλην του τροφῶν ἐφώνησε:

—Μπόμπη φέρε μου τὸ ἐπανωφόρι μου, μὰν μπόυ!

—Μπόμπη, τὸ πουγγί μου!

—Μπόμπη, πιάσε τὸ μαντήλι μου!

—Μπόμπη, δός μου νὰ πῶ!

Καὶ τὸ παιδί ἐπασκίζετο διὰ νὰ ἱκανοποιηθῆς ἀλλεπαλλήλους ἐπιθυμίας τοῦ γέροντος. Ἀλλὰ τὰς σπανίας στιγμὰς τοῦ τὸν ἄφινε ἤσυχον, ἔρριπτε βλέμματα φθόνου ἐπὶ μικροῦ μαύρου τῆς αὐτῆς περιπού ἡλικίας, ὁ ὅποιος, φορῶν πελώριον σαρκίον στολισμένον μετ' ἑρωδιῶ, ἐκοιμᾶτο ἡσυχῶς εἰς μίαν ἄκρην τοῦ δωματίου.

Πλησίον τῆς μεγάλης ἐστίας, εἰς τὴν ὅποιαν ἕκαιαν πελώριοι κερμοὶ δένδρων, ἓνας ἄλλος λακὴς καμμιὰ δεκαπενταετία ἐτῶν ἐκοιμᾶτο ἐπίσης, κρατῶν εἰς τὰ χεῖρια του τὸ ἄκρον μίαν ἀλυσσίδας μετ' ἡσυχίαν ἢ το δεξιόσθεν ἓνα λύκος. Τὸ ζῶον αὐτὸ ἐκάθητο ἀρεκτὰ ἡσυχᾶ, μετ' ἡσυχίαν μάτια του προσηλωμένα εἰς τὴν φλόγα τῆς ἐστίας. Ἀνῆκεν εἰς τὸν κόμητα Λωτρέν, ποῦ εἶχε παράξενον συνήθειαν νὰ μὴ ἐξέρχεται ποτέ χωρὶς τὸν ἐξημερωμένον λύκον του, τὸν ὅποιον ὁ λακὴς του ἐκρατοῦσεν ἔτσι ἀπὸ τὴν ἀλυσσίδα ὅλην τὴν νύκτα εἰς τὰς οἰκίας ὅπου ἐδειπνοῦσεν.

«Ἐχουν τύχη αὐτοὶ», ἐσυλλογίζετο ὁ Μπόμπη, μὴ δυναμένος νὰ σταθῆ ἀπὸ τὴν νύσταν' αὐτοῦ ἀφίνου ἡσυχους ἐπὶ τὴν ἀκρὴν τὸν ἓνα μετ' ἡσυχίαν τοῦ καὶ τὸν ἄλλον μετ' ἡσυχίαν ἀπολύτως. Ἀὐτοὶ κοιμῶνται, ἐνῶ ἐγὼ....»

—Μπόμπη! σαμπάνια!

Ἡ βραβεία καὶ ἐπιτακτικὴ αὐτὴ διαταγὴ διέκοψε τὰς σκέψεις τοῦ μικροῦ λακὴ, ὁ ὅποιος ἐσπευσε νὰ γεμίσῃ τὸ ποτήρι τοῦ κυρίου του καὶ ἐπέστρεψε ν' ἀκουμῆσῃ εἰς τὴν ῥάχιν τῆς πολυθρόνας μετὰ κόπου κρατῶν ἀνοιχτὰ τὰ βλέφαρά του.

Ἡ νύξ ἐπροχώρει, καὶ μετ' ὅλον τὸν θόρυβον ποῦ ἔκαναν οἱ παλικάρι περὶ τὸν πρᾶσινον τὰπήνα, ἀκατανίκητος ὕπνος ἐκυρίευε τὸν Μπόμπη, ὁ ὅποιος ἐκοιμᾶτο ἔνθους, μίχρι τῆς στιγμῆς ποῦ τὸν ἐξυπνοῦσε ἀποτόμως νέα διαταγὴ τοῦ ἀπαιτητικοῦ κυρίου του, ὁ ὅποιος κοπιεφορῶν ποῦ ἔχανε κανένα μεγάλο ποσὸν εἰς τὰ χεῖρτὰ, ἐφώνησε τὸ στερεότυπον: «Μπόμπη σαμπάνια!»

Δύο ὥρας μετὰ τὸ μεσονύκτιον εἶχε σημάνει τὸ μεγάλο ὥρολογι τοῦ τοίχου εἰς τὴν τραπεζαρίαν, ἀλλ' οἱ παλικάρι δὲν εἰδειχναν καμμιαν ἀπολύτως διαθέσιν νὰ ὑπάγουν νὰ κοιμηθῶν.

Ὁ Μπόμπη, ὁ ὅποιος εἶχε ἀπελιποθῆ πλῆσον περὶ ὕπνου καὶ τοιμῶν τὰ χεῖρτὰ του κατέρθωνε νὰ χρητῆ τὰ μάτια του ἀνοιχτὰ, παρακολούθει τὴν ἑνδιαφέρον τὸ παιγνίδι τῶν προσκεκλημένων τοῦ κυρίου Λωζέν. Ὅσον ἐπροχώ-

ροῦσε ἡ νύξ καὶ ἐθερμαίνοντο αἱ κεφαλαί, τὸ παιγνίδι ἀναθε περισσότερο. — Λόρδε Πέρου, ἠρώτησεν ἐξαφνὸς ὁ κόμης Δαρτουᾶ μοιράζων χαρτιά, σηκώσατε δύο γυλιὰδες λουδοβικία; — Γουέλλ! ἀπεκρίθη ἀπλῶς ὁ ἄγγλος. Βαθεῖα σιγὴ διεδέχθη τὴν πρόκλησιν αὐτὴν καὶ ὅλοι ἐπλησίασαν γιὰ νὰ ἰδοῦν τὸ κόλπο, ἀκόμη καὶ ὁ μαῦρος καὶ ὁ μικρὸς λακὴς μετ' ἡσυχίαν. Ὁ κόμης Δαρτουᾶ μετ' ἡσυχίαν εἰς τὰ χεῖρτὰ καὶ μετ' ἡσυχίαν πάντοτε κινήσεις ἀνακάτευσεν τὴν τράπουλαν, ἔδωκε νὰ τοῦ κόψουν καὶ ἔδωκε δεξιά ἓνα ῥήγαν κούκα καὶ ἀριστερὰ ἓνα ῥήγαν μπατοῦνι.

—Μυλόρδε, εἶπεν ἀπλῶς, τὸ ἴδιο χαρτί ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ, ἀρα ἐχάσατε.

—Ὁλλ-ράϊτ! εἶπεν ὁ ἄγγλος, σπρώχνων πρὸς τὸν ἀντίπαλόν του ἓνα πελώριον σωρὸν λουδοβικίων.

Ἐπειτα, χωρὶς νὰ δεῖξῃ τὴν παραμικρὰν συγκίνησιν διὰ τὴν ἀπώλειαν αὐτῆν, ἔτεινε τὸ ποτήρι του κατὰ τὴν συνήθειαν του καὶ ἤπιε ἡσυχῶς τὸ ἀφρίζον κρασί ποῦ τοῦ ἔχυσεν ὁ μικρὸς τζόκευ.

Ἐπιφροσύνῃς στιγμιαίας διακοπῆς, τὴν ὅποιαν εἶχε ἐπιφέρει εἰς τὸ παιγνίδι τὸ μεγάλο αὐτὸ κόλπο, ἐν ἄλλο πρῶσπον, τὸ ὅποιον μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐκάθητο ἀκίνητον καὶ ἀφρον εἰς μίαν πολυθρόναν πλησίον τῆς ἐστίας, ἐπλησίασε τὴν τραπέζαν.

Ἦτο ἓνας ἀνθρώπος μᾶλλον ἀσχημας, φορῶν ἐνδυμα ἀπὸ κυανῶν μεταξωτῶν μετ' ἀργυρὰ γαλιόνα εἰς ὄχρα τὰς ραφὰς καὶ ὑποδήματα βελούδινα στολισμένα μετ' ἑρωδιῶ λίθοπολλήτους. Μεγάλοι ἀδάμαντες ἀκτινοβολοῦσαν εἰς τὰ δακτύλά του, εἰς τὸ περιλαίμιόν του καὶ εἰς τὴν ἀλυσσον τοῦ ὥρολογίου του. Μετ' ἄλλους λόγους ἡ ὄψις του θὰ ἐφάνετο ὀλίγον γελοία, ἐάν δὲν ἔκριναν ἐντύπωσιν ἢ ἐξαιρετικὴ ἐκφρασίς καὶ ἡ δύναμις τῶν μαύρων ὀφθαλμῶν του, οἱ ὅποιοι, ὅταν προσηλοῦντο εἰς κανένα ἀνθρώπον, θὰ ἔλεγεσ ὅτι τὸν ἐξήτασον μέχρι τοῦ βάθους τῆς ψυχῆς.

Ἐπικίνδυνος παίκτης

Ὁ δούξ Λωζέν βλέπων τὸν προσκεκλημένον του νάφινε ἐπὶ τέλους τὴν γωνίαν, ὅπου ἐκάθητο μονήρης ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐσπερίδος, τοῦ ἐφώνησε:

— Λοιπὸν, κύριε Καλιόστρε, ἀπεφασίσατε ἐπὶ τέλους νάφινε τὰ ἄστρα ὅπου ζῆτε, καὶ νὰ κατεβῆτε εἰς τὴν γῆν;

— Οὐδέποτε ἐπαύσα, ἀπεκρίθη ὁ ἀνθρώπος μετ' ἡσυχίαν, νὰ ἐνδιαφέρωμαι διὰ τὸ παιγνίδι σας.

— Τότε λοιπὸν, ἐξηκολούθησεν ὁ δούξ εὐθῶμως, διατὶ δὲν παίζετε καὶ σεῖς.

— Διότι, κύριε δούξ, ἀπεκρίθη ὁ Καλιόστρε μετ' ἡσυχίαν καὶ σταθερότητα, ἂν ἐπαίξα, θὰ σὰς ἐκλεπτα.

— Ἄου! ἀνέκραξεν ὁ λόρδος Πέρου

ἀναπηδῶν ἐπὶ τῆς καρέκλας του. Καὶ πῶς αὐτὸ, σὰς παρακαλῶ; — Διότι θὰ ἐμάντευα ἐκ τῶν προτέρων τὰ χαρτιά ποῦ τραβᾶτε. — Ἦθελα νὰ τὸ ἐβλεπα αὐτὸ, εἶπεν ὁ ἄγγλος καγχᾶζων. — Εἰς τὰς διαταγὰς σας, Μυλόρδε, ὑπέλαθεν ὁ κ. Καλιόστρε ὑποκλινόμενος, ἐνῶ σαρκαστικὸν μειδίαμα ἐπλανᾶτο ἐπὶ τῶν λεπτῶν του χειλέων. — Ὁλλ-ράϊτ! — Ἀμμανῶρ! τὸ πουγγί μου!

(Ἐπεται συνέχεια)

ΑΘΗΝΑΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΜΕ ΥΓΕΙΑΝ

Ἐ υγείαν λοιπὸν καὶ μετ' ἡσυχίαν ὁ νέος χρόνος καὶ ὁ νέος τόμος τῆς Διαπλάσεως! Ναι, πρῶτα πρῶτα καὶ μετ' ἡσυχίαν. Δὲν φανταζοσθε μετ' ἡσυχίαν τὴν θερμότητα καὶ εἰλικρινεῖαν τὸ εὐχρημα! Ἀρκεῖ νὰ σὰς εἰπῶ ὅτι εἶμαι... ἀρρωστος καὶ ὅτι τὴν πρώτην αὐτὴν Ἐπιστολὴν μου σὰς τὴν γράφω ἀπὸ τὸ κρεβάτι. Ἐχω ἀνακαθῆσθαι ὅπως ὅπως ἀνάμεσα εἰς μαξιλάρια, σηκίζω τὸ χαρτί μου ἐπάνω εἰς ἓνα παλαιὸν δεξιὸν ὄμοον «Διαπλάσεως» καὶ κοπιεθῶς χαράσσω κατὰ ὀρθογώνια, (μετ' ὅποια θὰ βασανισθῆ πολὺ ὁ καυμένος ὁ στοιχειοθέτης τοῦ τυπογραφείου μας), μεταχειριζόμενος «στυλογράφον», — ὅπως, δὲν ξεῖρω διατὶ ὀνομάζουσι εἰς Ἐυρωπαϊαὶ αὐτὰς τὰς πέννας τῶν... ἀρρωστων, ποῦ ἔχουν μέσα τὴν τὸ καλαμάρι καὶ εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ γράφῃ μετ' αὐτάς, χωρὶς νὰ βουτᾶ, ὅπως μ' ἓνα μολύβι... Ἦ χέρι μου τρέμει ἀπὸ τοὺς πόνους ποῦ ὑποφέρω τώρα, μετ' ἡσυχίαν διαλείμματα, πέντε ἡμερανύκτια. Ὁρατῆ χαλιὰ, εἰ; Γιὰ γέλια καὶ γιὰ κλάμματα... Καὶ ὅμως κανένας ἄλλος δὲν πταίει ἀπὸ ἐμέ. Διότι ὅταν ἐπρωτοφανῆ τὸ κακὸν—μία ἰσχυαλγία—ἀνόμισα ὅτι ἡμποροῦσα νὰ τὸ περάσω ἐπὶ τὸ πόδι. Δὲν ἐπῆρα τὰ μέτρα μου, ἔκαμα ἀπερισκέψιας, δὲν ἐφυλόγηκα, καὶ ἰδοὺ τὸ ἀποτέλεσμα. Ἐκρεβατωθῆκα γιὰ καλὰ καὶ ποῖος ξεῖρει πόσον ἀκόμη καιρὸν θὰ ὑποφέρω. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι εἶμαι εἰς θέσιν—φεῦ! εἰς πολὺ ἀλγεινὴν θέσιν,—νὰ ἐκτιμῶ τὸ μέγξ ἀγαθὸν τῆς υγείας—ἀκριβῶς διότι τώρα δὲν τὸ ἔχω—καὶ νὰ σὰς τὸ εὐχρημα εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόμου μας,—ὦ, τώρα τὸ ἐνοεῖτε καὶ

σεῖς,—μετ' ὅλην τὴν δυνατὴν θερμότητα καὶ εἰλικρινεῖαν... Ἡ υγεία! Ἀλήθεια, πρέπει νὰ τὴν χάσῃ κανεὶς μίαν φορὰν διὰ νὰ ἐνοήσῃ πόσον εἶνα πολυτίμος. Ὅταν τὴν ἔχη, δὲν τὴν συλλογίζεται διόλου. Νομίζει, ὅτι ὅπως ἐγεννήθη υγιής, ἔτσι θὰ ζῆσῃ αἰωνίως. Ὅτι δὲν θάρρωσθῆσῃ, ὅτι δὲν εἶνα δυνατὸν νὰρρωσθῆσῃ ποτέ. Καὶ ὅσον εἶνα παιδί, ἄλλο δὲν κάμνει παρὰ νὰ παρακούῃ τὰς διαταγὰς τῶν γυνέων του, βάλῃ τὸ ἐπανωφόρι σου! σκεπάσου! μὴ καθῆσῃς ἐπὶ ρεῦμα! μὴν πίνης νερὸ ἰδρωμένον! μὴν παρατρῶς!—καὶ ἄμα μεγαλώσῃ, ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχη τὴν ἴδιαν ἀψήφισιν καὶ νὰ κάμνη τοῦ κεφαλιοῦ του, ἔως νὰ ἔλθῃ ἡ περιστασις νὰ τὸ μετανοήσῃ πικρὰ. Οἱ φίλοι τῆς Διαπλάσεως! ποῦ με παρακολουθοῦν, ξεῖρουν ὅτι σπανίως ἀρρωσταίνω. Καὶ ὅμως, καὶ τὰς ὀλίγας φορὰς ποῦ εἰς τὸ διάστημα δεκαεπτα ὄλων ἐτῶν δὲν ἡμπόρεσα νὰ τοὺς γράψω τὴν τακτικὴν μου ἐπιστολὴν ἕνεκα ἀσθενείας, ὄλον τὸ λάθος ἦτο πάντοτε ἰδικόν μου. Πότε, ἀπὸ βαρεμάραν, παρέλειπα μίαν στοιχειώδη προσφύλαξιν, λέγων ἄς γίνῃ ὅ,τι γίνῃ καὶ βασιζόμενος πολὺ εἰς τὴν κρίσιν μου καὶ εἰς τὴν φύσιν! πότε, ἀπὸ κακοκεφαλίας, ἐπέμεινα νὰ μὴ στερεθῶ μίαν εὐχαριστήσιν,—ἓνα περίπατον, ἓνα φαγητόν,—μολοντί ἐγνώριζα ὅτι θὰ τὴν ἐπλήρωνα ἀκριβὰ. Ἰδοὺ, ἀγαπητοὶ μου, τί δὲν πρέπει νὰ κάμνετε ποτέ! Πιστεύσατε τὸν φίλον σας, κρεβατωμένον καὶ ἀλγοῦντα, ὁ ὅποιος αὐτὴν τὴν στιγμήν σὰς ἔμιλει ἐκ πειρασ τῶσων πικρῶν. Ἄξιζι νὰ στερεθῆσιν κανεὶς μερικὰς εὐχαριστήσεις χάριν τῆς υγείας του, ἢ ἔποια εἶνα ἡ μεγαλειτέρα ὄλων! καὶ ἀξίζει ἀκόμη, χάριν αὐτῶν, νὰ ὑποβάλῃται εἰς μερικὰς ἐνοχλήσεις, ἐκ τῶν ὅποιων καμμιὰ δὲν ἡμπορεῖ νὰ εἶνε τόσο μεγάλη ὅσον ἡ μικροτέρα ἀσθένεια. Λοιπὸν, τὸ ξαναλέγω. Μετ' ἡσυχίαν ὁ νέος χρόνος. Ὅταν εἶνε μετ' ἡσυχίαν, θὰ εἶνε καὶ μετ' ἡσυχίαν. Ἀφοῦ ἡ υγεία εἶνε τὸ πρῶτιστον τῶν ἀγαθῶν, αὐτὴ εἶνε καὶ ἡ βλαστὴ τῆς εὐτυχίας. Ἄς τὴν ζητῶμεν ἀπὸ τὸν Θεόν, τὸν δοτῆρα πάντος ἀγαθοῦ, ἀλλὰ καὶ ἄς προσκαθῶμεν, ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἡμᾶς, νὰ τὴν διατηρῶμεν καὶ νὰ τὴν ἐξασφαλίσωμεν. Ὅχι κακοκεφαλίαι, ὅχι ἀψήφιστοι, ὅχι πεισμητα. Ν' ἀκούτε τί σὰς λέγουσι εἰ καλοὶ γονεῖς σας καὶ νὰ ἐκτελεθῆσιν πάντοτε τὰ ὑγειανὰ των παραγγέλματα. Καὶ νὰ μὴ κάμνετε ποτέ ἐκεῖνο ἔξαφνα ποῦ συνειθίζου μερικὰ παιδιὰ καὶ κορίτσια ἀνόητα, ποῦ ἀποφεύγου νὰ φοροῦν τὸ ἐπανωφόρι των, μετ' ἡσυχίαν τὰχα ὅτι δὲν κροῦνοῦν, ἀλλὰ πραγματικῶς διὰ νὰ μὴ σκεπάξουν τὸ καινούργιον κομψὸν κοστούμι μετ' ἡσυχίαν μεσοῦλαν... Σὰς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

«Καὶ αἱ βαρεῖαι ἐξώθησαν τῶν ὠραίων μεγάρων ἠνοήγοντο εἰς τοὺς πτωχοὺς.» (Σελ. 1, στ. α')

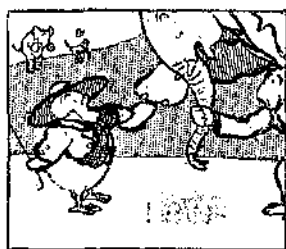
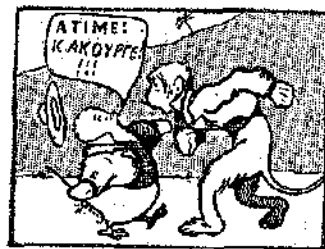

«Ὁ Μπόμπη ἐσπευσε νὰ γεμίσῃ τὸ ποτήρι τοῦ κυρίου του.» (Σελ. 2, στ. γ')

ὑποταγῆς πρὸς τοὺς ἀρχοντας, ἦτο τότε ἀκόμη τόσο φυσικὸν εἰς τὰ κατώτερα στρώματα τῆς κοινωνίας, ὥστε κανεὶς δὲν ἐτόλμησε νὰ κόμῃ τὴν παραμικρὰν παρατήρησιν εἰς τὰς διαταγὰς τῶν ὀκειῶν ἐφεραν εἰς ὑπηρεταί. Καὶ μετ' ἡσυχίαν εὐπειθειαν καὶ ἐγκρατέτησιν, ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν αὐλήν τοῦ μεγάρου, ὅπου ἄλλως τε καὶ ἡ πυρὰ ἐπλησίαζε νὰ σβῆσῃ, καὶ ἔχθησαν ἀθεοῦτως εἰς τὴν μακρὰν παγωμένην λεωφόρον, μεταβαίνοντες ν' ἀποσελειώσων τὴν νύκτα των χωρὶς καὶ ἐκείνοι νὰ γυαρίζουν ποῦ. Ἄς ἀφίσωμεν τοὺς δυστυχισμένους αὐτοὺς εἰς τὴν θλιβεράν των τύχην, καὶ ἄς εἰσχωρήσωμεν εἰς τὴν λαμπρὰν τραπεζαρίαν, ὅπου ἦσαν συνηθροισμένα τὰ σημαντικὰ πρόσωπα, τῶν ὅποιων ἠκούσθησαν πρὸ ὀλίγου τὰ ὀνόματα. **Μπόμπη!... σαμπάνια!** Περὶ τὴν τράπεζαν ἐπαίζετο μία μεγάλη καὶ φοβερὴ παρτίδα φαραῶ, ἐκάθητο πραγματικῶς περὶ τὴν τράπεζαν ὁ νεαρὸς καὶ μεγαλοπρεπῆς κόμης Δαρτουᾶ, ὁ ὅποιος ἔκρινε πάγκου, εὐθυμίας καὶ γελαστός ὅπως πάντοτε, καὶ ἄλλι τῆσσας παίκται: ὁ δούξ Λωζέν, ὁ λόρδος Πέρου, ὁ κόμης Λωτρέν καὶ ὁ καρδινάλιος Ζέβρ. Πρὶν παρουσιάσωμεν ἐντελέστερα εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας τὰ ὑψηλὰ αὐτὰ ὑποκείμενα, θὰ τοῖς δεῖξωμεν πρῶτα τοὺς

Ο Κ^{ος} ΑΥΓΟΠΑΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΦΙΛΟΣ ΤΟΥ Κ^{ος} ΑΥΓΟΠΑΤΗΣ

[Διήγημα ιπποτικών και... ζωολογικών.]

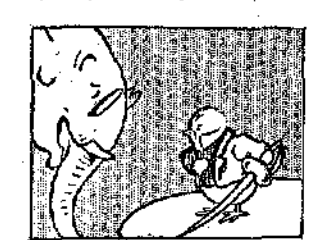
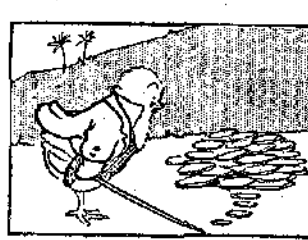
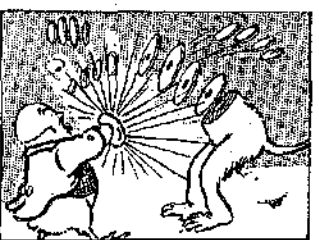
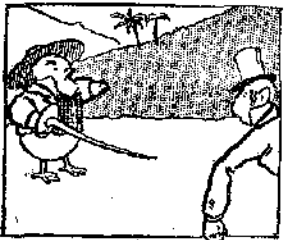

Ο κ. Αύγοπάτης έχει σήμερον πολύ φιλοπόλεμον ύφος και, με την πρόφασιν ότι ο κύριος Μαϊμουδίδης δεν κατεδέχθη να του ανταποδώσει τον χαιρετισμόν του και να του άνοιξη δρόμον διά να πε-

ράσῃ, τὸν ἐξύβρισε βαναύσως. Ο κ. Μαϊμουδίδης προσβεβλημένος θέλει νὰ ἐκδικηθῇ ἀμέσως, ἀλλὰ ὁ κ. Αύγοπάτης δὲν τ' ἀκούει αὐτά. Ἐννοεῖ νὰ γίνῃ τακτικὴ μονομαχία με σπάθην, καὶ σοβαρώτατα

τίνει τὸ ἐπισκεπτήριόν του εἰς τὸν ἀντίκαλον, ὑπὸ τὸ εὐμεγές ὄμμα τοῦ κ. Αὐτέα, τοῦ πρώτου μάρτυρος. Κατόπιν μεταβαίνει εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Μακρολαίμῃ, ὁ ὁποῖος καταπίνει σπαθιά, διὰ νὰ ἐκλέξῃ

τὸ ὄπλον τῆς ἀρσεκείας του. Ἡμπορεῖ νὰ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ δουλειά μου θὰ γίνῃ με αὐτόν, συλλογίζεται ἐξετάζων τὴν κόφιν τῆς σπάθης· καί, κραδαίνων, αὐτὴν ἀρσιμανίως μεταβαίνει εἰς τὸ παιδίον τῆς

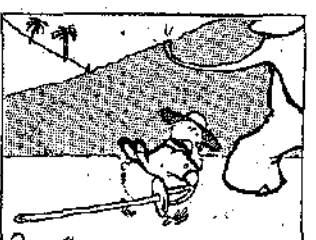
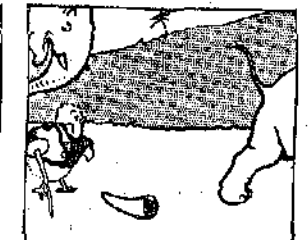
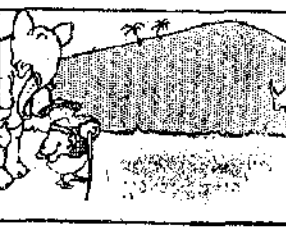

τιμῆς. Ἐκεῖ τὸν περιμένει ἤδη ὁ κ. Μαϊμουδίδης σταθερός καὶ ἀκλόνητος, φανταζόμενος ὅτι γρήγορα θὰ καταβάλῃ τὸν ἀντίκαλον του, τὸ ἀνάστημα τοῦ ὁποῖου δὲν τοῦ γαμίζει καθόλου τὸ μάτι.

Ἄλλ' εἶχε λογαριασμοὺς χωρὶς τὴν δεξιότητα τοῦ Αὐγοπάτη, ὁ ὁποῖος ἀρχίζει ἀμέσως νὰ περιστρέφῃ τὴν σπάθην του, νὰ κτυπᾷ καὶ νὰ κόπτῃ με τὴν ὀσμήν, ὥστε ἐν τὸς ὀλίγοις ὁ δυστυχὴς κ. Μα-

ϊμουδίδης μετεβλήθη εἰς μικρὰ στρογγυλά κομματάκια καὶ ἐγίνε φέτες φέτες, ὅπως κόπτετε τὸ σαλταίσιο. Μετὰ τὴν τοιαύτην ξαφάνισιν τοῦ ἀντιπάλου τοῦ κ. Αὐγοπάτης σταματᾷ ὑπερήφανος καὶ

γαβριῶν διὰ τὸ κατόρθωμα. Κορδαωμένος καὶ με τὴν μεγαλειότητα ἀξιοπρέπειαν δέχεται τὰ συγχαρητήρια καὶ τὰ ἐγκώμια τοῦ κ. Αὐτέα, εἰς τὸν ὁποῖον δηλώνει ὅτι εἶνε ἑτοιμὸς νὰ ἐπιτελέσῃ καὶ με-

γαλιέτερον ὄπλον εἰς πρώτην εὐκαιρίαν. Ἡ εὐκαιρία αὕτη παρουσιάσθη μετ' ὀλίγον ὑπὸ τὴν μορφήν κάποιου κυρίου Κοκκαλομάτη, ἐχθροῦ ἀσπόνδου τοῦ κ. Αὐτέα. Ο κ. Αὐγο-

πάτης ἐστάθη ἀποφασιστικὸς πρὸ τοῦ φίλου του διὰ νὰ τὸν ὑπερασπισθῇ. Ο κ. Κοκκαλομάτης ἐνόμιζεν ὅτι εὐκολὰ θ' ἀπλησαστο ἀπὸ τὸν μικροσκοπικὸν αὐτὸν ὑπερασπιστὴν, ἀλλὰ μία δυνατὴ σπα-

θιά, ρίπτουσα κάτω τὴν μύτην του, τοῦ κόπτε· ὅλην τὴν ὀσμήν πρὸς στιγμὴν μένει ἐκθαμβὸς κ' αὐθὺς ἀμέσως, φοβούμενος νῆαν ἐπίθεσιν, τρέπεται εἰς ἀτακτον φυγὴν, πρὸς μεγάλην εὐχαριστήσιν

τοῦ κ. Αὐγοπάτη, μικροῦ τὸ θέμα ἀλλὰ μαχητοῦ, ὁ ὁποῖος, πάντοτε μαζὶ με τὸν φίλον του κ. Αὐτέαν, καὶ με τὸ κοπτερόν σπαθί του, ἀπέρχεται πρὸς εὐρεσιν καὶ ἄλλων ἐχθρῶν. Α. ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

ΕΝΑ ΓΕΝΝΑΙΟ ΠΑΙΔΙ

Ο Λευκὸς Λάρος ἐγύρισε, νὰ καὶ ἡ Μαργαρίτα, νὰ καὶ ἡ Χελιδὼν ποῦ θάβουν εἰς τὸ λιμάνι. Ἀλλὰ τίποτε ἄλλο, καμμιά ἄλλη βάρκα δὲν διακρίνεται εἰς τὸν ὄριζοντα. — Μήπως εἶδατε τὴν Ῥαῖα Ἀμαλία; Ἐρωτᾷ με ἀγωνίαν ἡ Μαριάννα τοὺς φαρᾶδες ποῦ βγάδουν ἔξω τὰ δίκτυά των. Οἱ φαρᾶδες κυττάζονται λυπημένοι· τὴν Ῥαῖα Ἀμαλία; Ὁχι, δὲν τὴν εἶδαν στὸ γυρισμὸ, μιὰ στιγμὴ μόνον μέσα στὴν

τρικυμία, τὴν διέκριναν νὰ παλαίῃ με ἀπελπισίαν ἐναντίον τῶν κυμάτων, ἐνῶ αὐτοὶ εὐρίσκοντο ἀσφαλισμένοι· εἰς ἓνα κολπίσκον· ἀλλ' ἀπὸ τότε δὲν ξαναεἶδαν τὸ πλοιαρίον. — Μπορεῖ καὶ ὁ Θωμᾶς νὰ κατέφυγε σὲ κανένα λιμανάκι, μὴν ἀνησυχῆς. Μαριάννα, προσέθεσεν ἓνας φαρᾶς ὄχι με πολὺ πεσιτικὸν ὕψος· πῆγαινε στὸ σπῆτι σου καὶ θὰ ἰδοῦμε, ὁ Θωμᾶς δὲν μπορεῖ ἀπόψε νὰ γυρίσῃ, ἐνώπιως παιά· θὰ τὸν ξαναεἶδῷ αὐριο χωρὶς ἄλλο. Ἀλλὰ φορικτὸν προαίτημα σφίγγει τὴν καρδιά τῆς πτωχῆς γυναίκας, νομίζει ὅτι

ὄλα παιά ἐτελείωσαν· ἡ δὲ βάρκα ἐκείνη ἢ χαμένη, δὲν τῆς ἔπερνε μόνον τὸν Θωμᾶν, τὸν ἄνδρα τῆς, ἀλλὰ καὶ τὸν μεγαλύτερον ἀπὸ τοὺς δύο υἱοὺς τῆς, τὸ πρωτότοκον ἀγοράκι τῆς. Ἀχ, διατὶ νὰ μὴ ἐπιμαίην περισσότερον. Εἰς τὴν ἀρχὴν δὲν ἤθελε διόλου νὰ τὸν ἀφίσῃ νὰ ὑπάγῃ με τὸν πατέρα του εἰς τὸ ψάρεμα· ἦτο τόσο μικρὸς, μόλις δώδεκα χρονῶν, φαντασθῆτε. Ἀλλὰ εἶχεν ὑποχωρήσῃ εἰς τὰ παρακάτω· του καὶ νὰ, σήμερον, ἢ θάλασσα ἢ ἀπιστος, τῆς ἔπαιρνε συγχρόνως καὶ τὰ δύο αὐτὰ προσφιλῆ ὄντα.

Κακοῦργα! ἐφώναζεν δειγνύουσα τὸν γρόνον τῆς εἰς τὰ κύματα τὰ ὁποῖα ἐθραύοντο εἰς τὴν ἀκτὴν. Κακοῦργα, ἀπιστη! Δὲν θὰ παύτῃς ἐπὶ τέλους νὰ μᾶς παίρνῃς τοὺς ἀνθρώπους μας; Ἐπειτα, σφίγγουσα βυσατὰ εἰς τὴν ἀγκαλιάν τῆς τὸν μικρὸν Πέτρον, ἐν ἀγοράκι τεσσαρῶν πέντε ἐτῶν: — Ἀχ! ἐψιθόριζεν, ποτὲ δὲν θὰ σ' ἀφίσω ἐσένα νὰ γίνῃς θαλασσινός, ποτέ! Καὶ σιγὰ-σιγὰ, σκουπίζουσα τὰ μάτια τῆς, ἐπῆρε τὸν βρόμο νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ σπίτι. Καθ' ἡμέραν κατόπιν ἤρχετο τὴν ὥραν τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ ἀλιευτικοῦ πλοιαρίου, διότι μιὰ ἀμυδρὰ ἐλπίς τὴν ἐκρατούσε ἀκαρπία καὶ δὲν ἤθελε νὰ πιστεύσῃ τὴν δυστυχίαν τῆς. Ἄλλοιμον! Καμμιά εἰδήσις διὰ τὴν Ῥαῖαν Ἀμαλίαν. Οὔτε Θωμᾶς ἐφάνετο, οὔτε Γιάννης. Ἐπέρασαν τρεῖς ἡμέραι. Ἐπὶ τέλους ἐπῆρε τὴν ἀκόφραίν τῆς καὶ ἐσκέφθη δι' ἑπῆρε νὰ ζήτησῃ χάριν τοῦ μικροῦ τῆς Πέτρον, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχεν εἰς τὸν κόσμον ἄλλον ἀπὸ αὐτὴν, καὶ ἤρχισε νὰ κερδίῃ τὸ ψωμί των διορθώνουσα τὰ δίκτυα τῶν ψαράδων. Διότι τὸ ναυά-

γιον τῆς Ῥαῖας Ἀμαλίας δὲν τῆς ἔπαιρνε μόνον τὸν ἄνδρα τῆς καὶ τὸ παιδί τῆς, δὲν ἐσπάραζε μόνον τὴν καρδίαν τῆς μητέρας καὶ τῆς συζύγου, ἀλλὰ γρήγορα θὰ ἐβύθιζε καὶ τὸ σπιτάκι τῆς εἰς τὴν πτωχείαν καὶ τὴν στέρησιν κατὰ τῆς ὁποίας ἔπρεπε νὰγωνισθῇ με τὴν ἐργασίαν. Ἐν τῷ μεταξύ καθ' ἑβράδιον κατέβαιναν εἰς τὴν παραλίαν, ἐλπίζουσα ἀκόμη εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς τῆς, μολοντοὶ ἔπερασεν ἄλλαι πέντε ἡμέραι χωρὶς νὰ φαῖν τίποτε καὶ αἱ ἄλλαι γυναῖκες τῶν ψαράδων ἐψιθόριζαν μεταξὺ των ὅτι ἦτο τρελλὴ νὰ διατηρῇ ἀκόμη ἐλπίδας. Μίαν ἡμέραν ἡ Μαριάννα εἶδε νὰ ἐπιστρέφῃ μιὰ βάρκα, ἡ ὁποία εἶχεν ἀναχωρήσει πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν. Πρὸς στιγμὴν εἶχεν ἐλπίσει, βλέπουσα εἰς τὴν ὀμίχλην τὸ ἄσπρο κανί, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐσκυψε λυπημένη τὸ κεφάλι καὶ δάκρυα ἔβρεξαν τὰ μάγουλά τῆς ὅταν εἰδίασε τὸ ὄνομα τοῦ πλοιαρίου. Ἦτο ὁ Ἅγιος Νικόλαος. Ἐνόμισε μίαν στιγμὴν ὅτι θὰ λιποθυμῆσῃ ἀπὸ τὴν μεγάλην τῆς λύπην καὶ ἀπογοήτευσιν. (Ἐπείκει τὸ τέλος) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ἌΠΟ ΤΗ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΣΤΟΠΟΥ ΣΤ'. Ἄπ' τὴν Πρέβεζα ὡς τὴ Λημνο Κι' ἀπ' τὸ Μέτσοβο ὡς στήν Κῶ Τῆς Ἐλευθερίας τὸν Ὕμνο Πινδαρόφω ἀγροικῶ. «Φῶς τὸ χέρι, φῶς τὸ μάτι» Νοῦς παντοῦ ἐλευθερωτῆς, Ἐσαφτέρογο εἶνε τὸ Ἄτι Πού διαβαίνει ὁ Ἐκδικητῆς: Νοιώθει τὸ Ἄτι του καβάλλα Διονταρκόρο τὸ Νοῦ, Πού ἐγεννήθη γιὰ μεγάλη, Κι' εἶνε ὁ ἐχθρὸς τοῦ Ταπεινοῦ. Κι' ἀπ' τὸν Αἶμο ὡς Ψηλορτή Κι' ἀπ' τὸν Ἄθω ὡς Ἴκαρία, Φῶς τοῦ νέου Ἄποσπεριά, Φῶς παντοῦ καὶ Ἐαστεριά. Κι' ἀπ' τὸ Σούλι ὡς στὰ Μπογάζια Κι' ὅπου Πέλας, ὅπου Σπεριά, Χαίρε, ἀκούς, Σημάτα γαλάζια, «Χαίρε, ὦ χαίρε, Ἐλευθερία!» ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Περίεργον ἀποτέλεσμα

Ἡ εἰκὼν μας παριστᾷ τὸ κάτω μέρος ἐνὸς τηλεγραφικοῦ στόλου, ὁ ὁποῖος εἶνε τρυπημένος πέρα πέρα· ἡ τρύπα αὕτη ἐγίνε ἀπὸ τὸ τιμόνι μιᾶς ἀμάξης τῆς ὁποίας τὰ δύο ἄλογα, ἀρηνιασμένα ἐρρίφθησαν ἐναντίον τοῦ στόλου. Τὸ τιμόνι με μεγάλην ὀρμὴν ἐνεπάγη εἰς τὸ ξύλον καὶ τὸ διεπέρασε. Τὸ περίεργον εἶνε ὅτι οὕτω ἄλογα ἔπαθον τίποτε, οὔτε τὸ τιμόνι ἔσπασε.

Ἀνθρωπόμορφος ρίζα

Ἡ ρίζα αὕτη εὐρήθη ἐσχάτως εἰς τὴν Αἰθίωπ τῆς Γαλλίας, εἰς τὸν κήπον τοῦ κυρίου Δημᾶ. Δὲν μοιάζει πολὺ μετὰ τὸν καθήμενον σταυροπόδι καὶ φοροῦντα σορῆκι;

Ἑβδομαδιατοὶ Διαγωνισμοὶ

α.) Μαγικὴ Εἰκὼν

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Σημαιοφόρου Ἑλλήνων

Ποῦ εὐρίσκειται ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ζωγραφίζει;

Ὁ Μεγαλόσαυρος

Ἰδοὺ καὶ ἄλλο προκατακλισμαῖον θηρίον. Ὀνομάζεται μεγαλόσαυρος. Εἶχεν ἀνάστημα ἵππου καὶ διεκρίνετο διὰ τὴν ἔκτακτον εὐκίνησιν καὶ τὴν δύναμιν τῶν ὀπισθίων του ἄκρων. Ὁ σημερινὸς κροκόδειλος εἶνε ἀπόγονος τοῦ κέρατος αὐτοῦ.

β.) Παίγνιον

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Χρυσῆς Μόσκας.

ΝΑΙ	ΣΤΙ	ΕΜ	ΘΗ
ΛΙΣ	ΚΡΟ	Α	ΠΟ
ΠΡΟΣ	Ε	Α	Α

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὐταὶ οὕτως ὥστε ν' ἀποτελεσθοῦν τὰ ὀνόματα τεσσαρῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων.

γ.) Τρίγωνον

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κοινοβουλευτοῦ.

- * * * * = Καλὸ κυνήγι.
- * * * * = Τὸ ἔχει ἢ θάλασσα.
- * * * = Ἀρχαῖον δῶδοι.
- * * = Ἀντωνυμία.
- * = Σύμφωνον.

Καὶ καθέτως ἀναγινώσκονται τὰ ἴδια. Ἀλλοίως: Αἱ λέξεις—δωδεκάσητες ζητημάτων τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου, — συνοδεύονται ὑπὸ ἐνὸς μόνου δεκαλέπτου γραμματοσήμου.

Δύσεις τοῦ 51ου φυλλαδίου

α') Ὁ κακοῦργος εὐρίσκειται, ἀν' ἡ πρὸς τὰ δεξιὰ πλευρὰ τῆς εἰκόνος γίνῃ βάσις, σχηματιζόμενος ἀπὸ τὸν λαίμαρνον τοῦ συντρόφου του. — β') Ἡ Ὀχνη. — γ') Ζῆθος, εἶνος, οὖλον, ροῦμιον, κονιάκ.

Ιδε τον 'Οδηγόν του **Σελις Συνεργασίας Συνδρομητών** Σύνδρομη τού, Κεφ. Β

ΓΑΡΙΒΑΛΔΙΝΟΙ

Παροῦσα ἓνα ἀπόγευμα ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον. Στὴ μέση τῆς οδοῦ στρατιῶται ντυμένοι στὰ κατακόκκινα ἐγυμνάζοντο.

Στάθικα γιὰ λίγο. Ἦσαν οἱ Γαριβαλδῖνοι, οἱ γενναῖοι αὐτοὶ ὑπερασπισταὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν, οἱ σύμμαχοι καθὲν ἀδικουμένου, ἀνεξαρτητῶς φυλῆς, θρησκείας. Ἀν τούς ἐκάλεισε στὰ ὄπλα ἡ Πατρίς. Ἦλθαν ἐθελοντῶν στὸν ἱερόν ἀγῶνα. Θέλησαν νὰ κολεμήσουν, νὰ θυσιασθοῦν κι' αὐτοὶ γιὰ τὴν ἀκελευθέρωσι χιλιάδων ἀνθρώπων, ποὺ χρόνια τώρα ἐβασανίζοντο στὴ σκλαβιά.

Ἔβλεπες στὸ τάγμα αὐτό, τὸ νεαρὸ ἀμούστακο παιδί σιμὰ στὸν ἀπρομάλη γέρο. Ἡ ἐθελοντικὴ στρατολογία δὲν ἐξετάζει ἡλικία, δύναμι. Ζητάει καρδιά. Στὰ πρόσωπα ὅλων ἦταν γραμμμένη ἡ μεγάλη ἀπόφασις καὶ κάποια ὑπερηφάνεια γι' αὐτήν. Τους κότταζα μὲ θαυμασμό. Κι' ἡ ζωηρὴ κοκκινιάδα τῆς φορεσίᾳς τους ἀναβε μέσα μου ἕναν βαθύ πατριωτικὸ ἐνθουσιασμό, μιὰ ἰσρὰ ἐλπίδα νίκης, χαρᾶς. Προχώρησα. Ἦμουν πιὰ μακρῶν. Πρὶν φύγω, θέλησα νὰ ἰδῶ ἀκόμη μιὰ φορὰ τὸ ἠρωϊκὸ σῶμα τοῦ Γαριβαλδῆ. Ἔρριξα πίσω μιὰ ματιὰ. Τώρα δὲν δεικνύει πρῶσωπα. Ἔβλεπα τῆς πορφύρας στολῆς σὶν μιὰ πελώρια κόκκινη κηλίδα ἀπλωμένη στὸ χῶμα. Καὶ μοὺ φάνηκε τὸ χῶμα τῆς σκοτεινιασμένου ἀπὸ μακρῶν. Ἡ κοκκινιάδα αὐτὴ ἡ θαμπὴ μοὺ θύμισε τὸ αἵμα, τὸ αἵμα τῶν γενναίων, ποὺ θὰ χυθῆ πέρα ἐκεῖ στὸν μαχῶν τὰ πεδία, τὸ αἵμα ποὺ θὰ ξεπλύνη τὸ χῶμα ἀπὸ τὸ φριμάρι τῆς σκλαβιάς.

Καὶ κάποια μεγαυχολία σκίασε γιὰ μιὰ στιγμή τὸν ἐνθουσιασμό μου.

Κρητικοπούλα

ΜΙΑ ΠΤΩΣΙΣ

Κοιμῶμαι ἥσυχά στὸ στῆθος μου. Μιὰ δυνατὴ βροχὴ ἕξαφνα μὲ ξυπνάει. Πόσο γλυκὰ μὲ ναυοσιεῖ! Ἡ μία σκέψις διαδέχεται τὴν ἄλλη καὶ ἐπὶ τέλος ἐρχεται στὸν νοῦν μου ὁ πόλεμος. Προχθὲς ἐμάθαμε ἀπὸ τὰ τηλεγραφήματα πὺς πῆραμε τὴν Θεσσαλονίκην. Μετ' ἐπισημάνει καὶ ἐνθουσιασμόν οἱ κάτοικοι θὰ ὑπεδέχθησαν τὸν Διάδοχον, τὸν Βασίλευ, τοὺς Πρίγκηπας, τοὺς Ἐλευθερωτὰς τῶν! Μετ' ἐντύπωσιν αὐτὴν κοιμῶμαι. Καὶ στὸν ὄνειρόν μου ὅλο καὶ βλέπω μάχης. Ὁ στρατὸς βαδίζει ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν. Ἐγὼ εἶμαι ἀξιοματικὸς καὶ στὸ ἀλόγο μου καθιερωμένος διευθύνω τὴν μάχην. Αἱ παρὰ βοῦντιον σι' αὐτῆ καὶ φαίνεται θὰ ἦσαν οἱ βροντῆς—μὰ ἐγὼ ἀφροβος ὄλοένα προχωρῶ. Μὰ στὸ τέλος μιὰ σφαῖρα ἕξαφνα μ' ἐκτύπησε στὸ μέτωπο καὶ μ' ἔρριψε κάτω ἀπ' τὸ... κρεβάτι. Ἐλλᾶς τοῦ Ῥήγα

ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΑ

Λύπη ποὺ φανερῶνεται γιὰ λύπη δὲν ποιᾷζει μὰ κ' ἡ χαρὰ ποὺ κρύβεται μετ' ἡ χαρὰ δὲ μοιάζει.

Ἀροσιὰ εἶν' ἡ ζήτησὶς τοῦ Μαγιοῦ στυοῦ Ἰουλιου τῆ λαύρα. Καὶ τ' ἄσπρο εἶνε κάτασπρο, Χιονάτο μὲς στὰ μαῦρα.

Τ' εἶνε ἡ ἐλπίδα! Ὄταν πετοῦν τὰ μαῦρα Χελιδόνια Φεύγοντας γιὰ τὴν ξενιτειά, καὶ ἐρχονται κρύα καὶ χιόνια καὶ τίς πληγῆς τυλγιεὶ πὰ τοῦ Φθινοπώρου ἡ ἀγκάλῃ ἀκόμη λέω «Περνᾶ ὁ καιρὸς θά ἕναρθοῦνε πάλι.»

Τὸ κύμα, ποὺ μέε στὸ γιᾶλό καταστροφὴ γυρεύει αὖθις πάλι γαλανὸ τὰ βράχια θὰ χαϊδεύει

Στοῦ βράχου τὸ βαθούλωμα λίγο νερὸ ἠσυχάει. Ποιὰς λέει ποτὲ πὺς τὸ νερὸ τὸν τρανὸ βράχο σπάζει;

Κι' ἀν πέρασαν παλιοὶ καιροὶ κι' ἀν ἔφυγαν καὶ πᾶνε, καρδιές ποὺ τοὺς ἐγνώρισαν ποτὲ δὲν τοὺς ἐξεχᾶνε. Δένδρα καὶ σπιτία καὶ νερά καὶ γέφυρες καὶ δρόμοι μὲς στὴ γεροντικὴ καρδίᾳ θαμπὰ θὰ ζοῦνε ἀκόμη

Τέλλος Ἄγρας

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΞΕΝΙΤΕΙΑΝ

Μακρὰν ἀπὸ τὴν πατρίδα, μακρὰν ἀπὸ τοὺς ἰδιόκοις μας, ἀπὸ πάντα φίλον καὶ γνωστόν, ὡσαν χαμεινὰ μέσα εἰς τὴν μεγάλην πόλιν μετ' ἡντιγνώστη κίνησιν, συνηνωμένοι ἀκόμη περισσότερον ἀπὸ τὴν μοναξίαν ἡ ὅποια μᾶς περιβάλλει μέσα εἰς τὴν τόσῃν πολυκομιάν, ἡ ἀδελφῆ μου κ' ἐγὼ κόπτομεν μὲ ἀγωνίαν ὑπερώνω τῆς στῆλης μᾶς ἐφημερίδος. Εἶνε τὰ νέα τοῦ πολέμου. Μετ' βίαν ἀναζητοῦμεν τὰ τηλεγραφήματα τὰ προερχόμενα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Κάθε πρωὶ, ἐνφῶ ὁ ὑπόγειος ἠλεκτρικὸς σιδηροδρόμος μᾶς μεταφέρει ἀπὸ τὴν ἑλίαν ἔκραν τῶν Παρισίων εἰς τὴν ἄλλη, ἡμεῖς αἱ δυο, ὠδοῦμεν ἀπὸ τοὺς βιαστικὸς ἐπιβάτας, ἀνοίγομεν τὴν πρὸ ὀλίγου ἀγορασθεῖσαν ἐφημερίδα καὶ διαβάζομεν τὴν «Τελευταίαν Ὄραν». Τὸ πρόσωπόν μας ἐκάστοτε φωτίζεται ἀπὸ λάμπιν χαρᾶς ἡ νίκη διαδέχεται

τὴν νίκην ὁ στρατὸς μας θριαμβευτικῶ προχωρεῖ...

Ἀλληλοκυταζόμεθα μὲ ὑπερηφάνειαν, μὲ ἐνθουσιασμόν, ἀλλ' ὀπίσω ἀπὸ τὸ χαμόγελο, τὸ ὅποιον διαστᾷ τὴν χεῖλῃ μας, ὀπίσω ἀπὸ τὴν ἀστραθὴν τῶν ὀφθαλμῶν, ἐκάστη διακρίνει, ἀπὸ βαθεῖα εἰς τὴν καρδίαν τῆς ἄλλης κρύπτεται καὶ ἕν ἄλλο αἰσθητῆ... ἀπροσδιόριστος φόβος, κατασελλομένη ἀγωνία... ἡ ἀγωνία τοῦ ἀγνωστοῦ. Πόσον ἀρὰ γε νέον τὴν ζωὴν νὰ ἐτοιχίωσιν ὁ θρίαμβος τῆς Πατρίδος; καὶ ποῖα νὰ εἶνε τὰ ἠρωϊκὰ αὐτὰ θέματα; γνωστοὶ μᾶς ἴσως, φίλοι, συγγενεῖς! ὦ, ἡ ἀμφιβολία, ἡ ἀνησυχία σφίγγει τὴν καρδίαν μου.

Ὁ πόλεμος! διὰ τοὺς ξενιτεμένους, δὲν ὑπάρχει χειρότερον πρᾶγμα! Οἱ πολεμοῦντες λησιμονοῦν τὸν κίνδυνον καὶ τὴν φρίκην εἰς τὴν μέθην τῆς μάχης· ἐκεῖ κἄτω εἰς τὴν Ἑλλάδα σεις ὅλοι ὅσοι ἀναμένετε ἐναγωνίως τὰ ἀποτελέσματα ἔχετε τοῦλάχιστον τὴν παρηγορίαν ὅτι εὐρίσκεσθε ὅλοι μαζί, ὅτι ἀνετάλλαστε τὰς σκέψεις σας, τὰ σχέδια, τὰ ὄνειρά σας· ὁ εἰς ἐνθαρρύνει τὸν ἄλλον, ἐνθουσιάζεσθε ἐνφῶ μὲ φίλος ἰερόν παρακολουθεῖτε τοὺς στρατιωτὰς τοὺς φεύγοντας ἐν μέσω ζιτωκραυγῶν καὶ ὄσμάτων.

Ὁ ξενιτεμένος δὲν ἔχει κανέναν τῶν προνομίων αὐτῶν! Ποιὸς νὰ μᾶς ἐνθαρρύνῃ; μὲ ποιὸν νὰ συζητήσωμεν, εἰς ποῖον νὰ ἀνακοινώσωμεν τὰς σκέψεις μας; Μόνον πρέπει νὰ φέρωμεν τὸ βάρος τῆς ἀνησυχίας ὡς καὶ μόνον πρέπει νὰ χαϊρῶμεθα. Καὶ ἡ χαρὰ ἐν μέσω τῆς γενικῆς ἀδιαφορίας χάνει τὴν δύναμίν της, τὴν ἐντασίαν της, ἐνφῶ ὁ φόβος, ἡ λύπη αὐξάνουσι, διπλασιάζονται...

(Παρίσιος) Παπαροῦνα

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἄπορις μικροῦ λιγούδη: — Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω, πὺς οἱ ζαχαροπλάστει δὲν τρώγουσιν τὰ γλυκίσματα τους, ἀλλὰ κῶθονται καὶ τὰ πουλοῦν!

Ἐστᾷ ἐκ τῆς Ἐκάτης

Ὁ Νίκος παρουσιάζει τὸν ἀδελφόν του: — Νὰ καὶ ὁ πρωτότοκός μας!

Καὶ ὁ Κουμροκεφαλᾶκος: — Εἶνε ὁ μεγαλύτερός σου;

Ἐστᾷ ἐκ τοῦ Μέλλοντος Ναυτοπαιδὸς

Ἐνας μεθυσμένος ἐρωτᾷ τὴν Κραυγὴν Νίκης:

— Δὲν μοὺ λές, κορίτσι μου, ὁ ἥλιος εἶνε ἐκείνου ποὺ φαίνεται ἐκεῖ στὸν οὐρανὸ ἢ τὸ φεγγάρι; Καὶ ἡ Κραυγὴ Νίκης: — Δὲν ἔβρω, κύριε, εἶμαι νοσοφρμένη στὰς Ἀθήνας.

Ἐστᾷ ἐκ τῆς Μελαγχολοῦς Ἐλληνοπούλας

Ὁ παρὼν Ὅδηγός καταργεῖ πάντα προηγουμένον **ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"**

[Πᾶς συνδρομητὴς, ἡ ἀγοραστὴς τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν», ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν κίνησιν τοῦ περιοδικοῦ, παρακαλεῖται νᾷταιμῶσιν μετὰ πολλῆς προσοχῆς τὰ δώδεκα κεφάλαια τοῦ παρόντος Ὀδηγοῦ, διὰ νὰ συμμορφώωνται ἐκείστοτε μὲ τὰς σχετικὰς ἐδηγίας].

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α' Κανονισμὸς τῶν Ψευδωνύμων

1.—Οἱ συνδρομητὰί τῆς Διαπλάσεως καὶ τὰδὲλφια τῶν, διὰ νὰ εἰμποροῦν νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν κίνησιν τοῦ περιοδικοῦ, ἔσται εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν, τὴν ἀνταλλαγὴν Μικρῶν Μυστικῶν, τὴν Σελίδα Συνεργασίας, καὶ ὁμοίωσιν εἰς τοὺς Διαγωνισμούς, πρὸ τῆς ἀφᾷ κτλ. νὰ ἔχουν ψευδὸν ὄνομα. 2.—Ἐκάστον συνδρομητῆ ἡ συνδρομητριάς ΠΕΝΤΕ μόνον ἀδελφία δικαιούται νὰ λάβῃ ψευδὸν ὄνομα. Ἦτσι, ἐκάστη συνδρομητὴ δὲν δίδει δικαίωμα εἰς περισσότερα τῶν ἐξ ἐν ὅλῳ ψευδωνύμων. 3.—Διὰ νὰ λάβῃ τις ψευδὸν ὄνομα, εἶτε συνδρομητὴς, εἶτε ἀδελφός του, ὀφείλει νὰ πληρώσῃ 1 φράγγον ὡς δικαίωμα ἐνὸς ἔτους ἀρχομένου ἀπὸ τῆς 1 Δεκεμβρίου καὶ λήγοντος τῆς 30 Νοεμβρίου. Ὅποτε καὶ ἂν λάβῃ τις ψευδὸν ὄνομα, εἶτε εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶτε εἰς τὸ μέσον, εἶτε εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, τὸ δικαίωμά του λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου, ὡστε τὸ ἐπόμενον ἔτος μὲ τὴν ἀνανέωσιν τῆς συνδρομῆς του πρέπει νὰ πληρωσῇ καὶ πάλιν 1 φράγγον εἶτε διὰ νὰ κρατήσῃ τὸ ψευδὸν ὄνομα, τὸ ὅποιον εἶχε τὸ προηγουμένον ἔτος, εἶτε διὰ νὰ τὸ ἀλλάξῃ. 4.—Ἐὰν συνδρομητὴς τις, ἔχωντος ψευδὸν ὄνομα λήξῃ ἡ συνδρομὴ πρὸ τῆς 30ῆς Νοεμβρίου καὶ δὲν τὴν ἀνανέωσῃ ἐγκαιρῶς, λήγει συγχρόνως καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ ψευδωνύμου του, καθὼς καὶ τῶν ψευδωνύμων τῶν ἀδελφῶν του. 5.—Ἐὰν δικαιούχος τις θελήσῃ νὰλλάξῃ ψευδὸν ὄνομα ἐντὸς τοῦ ἔτους, ἔσται πρὶν λήξῃ τὸ δικαίωμά του, ὀφείλει νὰ πληρώσῃ πάλιν 1 φράγγον. Ἀλλ' ἔνοστιται ὅτι καὶ τοῦ νέου τοῦ ψευδωνύμου ἡ ἰσχὺς λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου, ὅποτε καὶ ἂν ἔργηεν ἡ ἀλλαγὴ. 6.—Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ διατηρήσῃ τὸ ψευδὸν ὄνομα του καὶ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος, ὀφείλει νὰ τὸ ἀνανέωσῃ μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου τὸ βραδύτερον. Ἄλλως θεωρεῖται ἀδέσποτον καὶ δίδεται εἰς τὸν πρώτον ζητοῦντα αὐτό. 7.—Ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς συνδρομητὰς καὶ τὰδὲλφια τῶν, ἕως πέντε, οὐδὲς ἄλλος εἰμπορεῖ νὰ λάβῃ ψευδὸν ὄνομα καὶ δι' αὐτοῦ νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὴν κίνησιν τοῦ περιοδικοῦ. Οἱ ἐπὶ ἀγορασταί, οἱ λαμβάνοντες τὸ φύλλον διὰ τῶν πρακτικῶν, δὲν ἔχουν δικαίωμα ψευδωνύμων ἐφ' ὅσον δὲν γίνονται συνδρομητὰί. 8.—Τὸ ἐλεγγόμενον ὑπὸ τοῦ δικαιούχου ψευδωνύμου πρέπει νὰ ἐγκριθῇ καὶ ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως εἰς τὴν σχετικὴν στήλην τῆς Ἀλληλογραφίας. Δύναιται ὅμως νὰ προτείνῃ τις πολλὰ ψευδωνύμα τῆς ἀρεσίας του, ἀναθέτων εἰς τὴν Διαπλάσιν τὴν ἐκλογὴν τοῦ καταλληλοτέρου. Τὰ πολυλέξια ψευδωνύμα ἀπαγορεύονται. Κάθε ψευδὸν ὄνομα δὲν εἰμπορεῖ νὰποτεληθῇ παρὰ ἀπὸ δύο λέξεις τὸ πολὺ, (ἐκτὸς τοῦ ἔθρου). 9.—Ὁ δικαιούχος, διὰ τὸν ὅποιον ἐνεκρίθη ἤδη ψευδὸν ὄνομα, ὀφείλει νὰ τὸ σημειώσῃ πάντοτε πλησίον τοῦ ὀνόματός του εἰς πᾶν δ,τὶ στέλλει πρὸς τὴν Διαπλάσιν. Ὄνομα καὶ ψευδὸν ὄνομα πρέπει νὰ εἶνε ἀχώριστα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' Σελις Συνεργασίας Συνδρομητῶν

1.—Εἰς ἕκαστον φύλλον τῆς Διαπλάσεως μιὰ σελίς διατίθεται πάντοτε πρὸς δημοσιεύσιν ἔργων τῶν συνδρομητῶν τῆς, (ἐξὲ τῶν ἀγοραστῶν.) Ἡ σελίς αὕτη ὀνομάζεται «Σελίς Συνεργασίας Συνδρομητῶν», ἡ ἐπὶ τὸ συντομώτερον «Σ. Σ. Σ.». 2.—Πᾶς συνδρομητὴς ἔτῃσις, προπληρωμένος, ἔχων ψευδὸν ὄνομα, (καὶ τὰδὲλφια του ἐπίσης), δικαιούται νὰ στέλλῃ ἐκείστοτε πρὸς δημοσιεύσιν διηγηματῶν του, ποιημάτων, ἐντυπώσεις, ἱστορικά καὶ ἄλλα ἀνέκδοτα ἠθικά, περιγραφαὶ κτλ. κτλ. πρωτότυπα ἢ μεταφρασμένα, πάντοτε μὲ παιδαγωγικὴν βέσιν, δηλαδή κατὰλληλὰ διὰ τοὺς νεαροὺς ἀναγνώστῃς τοῦ περιοδικοῦ μας. Ἐκ τούτων ἡ Διαπλάσις ἐγκρίνει τὰ θραιότερα, τὰ καταλληλότερα καὶ ἐκ τούτων δημοσιεύει δωρεάν, διὰ κλήρου, ὅσα ἐκείστοτε ἐπιτρέπει ὁ γῶρος τῆς κατερωμένης Σελίδος. 3.—Περὶ τῶν ἀπορριπτομένων ἢ ἐγκρισμένων, ἡ Διαπλάσις εἰδοποιεῖ ἀμέσως τοὺς ἀποστολεῖς εἰς ἰδιαίτερον στήλην τῆς Ἀλληλογραφίας τῆς. Εἶνε ὁμοίως ἐλευθέρω νὰ δημοσιεύσῃ τὰ ἐγκριζόμενα μόνον ὅποτε κληρώνονται, ὅποτε τῆς γρητίζονται καὶ ἐφ' ὅσον δὲν παρουσιάζονται ἐν τῷ μεταξὺ ἄλλα καλλίτερα καὶ προτιμότερα. 4.—Κάθε κομμάτι στελλόμενον διὰ τὴν Σ. Σ. Σ. δὲν πρέπει νὰ υπερβαίνῃ τοὺς 30 στίχους: στήλης τῆς Διαπλάσεως, ἡ τὰς 200 λέξεις. Τὰ συντομώτερα προτιμῶνται. Τὰ υπερβαίνοντα τὸ μέτρον τῶν 200 λέξεων ἀποκλείονται, ὅσον ἑώρα καὶ ἂν εἶνε. 5.—Κάθε κομμάτι στελλόμενον διὰ τὴν Σ. Σ. Σ. πρέπει νὰ εἶνε γραμμένον μόνον του, εἰς χωριστὸν φύλλον χαρτοῦ καὶ ἀπὸ τὴν μίαν μόνον ὄψιν τοῦ φύλλου. Ἐκτὸς τοῦ τίτλου του, πρέπει νὰ φέρῃ ἄνωθεν τὸν γενικὸν τίτλον «Διὰ τὴν Σ. Σ. Σ.» νὰ εἶνε δὲ ὑπογεγραμμένον μὲ ἵδιον καὶ μὲ τὸ ψευδὸν ὄνομα τοῦ ἀποστολεῖς. 6.—Προθεσμία καὶ δερον δὲν ὑπάρχει. Ἀποστολαὶ ἐκείστοτε διὰ τὴν Σ. Σ. Σ. εἶνε δεκταὶ εἰς πᾶσαν ἐποχὴν καὶ ὑπὸ παντός συνδρομητῆ ἔχοντος ψευδὸν ὄνομα, κατ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς συνδρομῆς του. 7.—Ὡς τὴν Σ. Σ. Σ. ὑπάγονται καὶ τὰ Παιδικὰ Πνεύματα, περὶ ὧν κατωτέρω. 8.—Ἐκτὸς τῶν διὰ τὴν Σ. Σ. Σ. ἐγκρισμένων, καὶ διὰ τὴν στήλην τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, περὶ ὧν κατωτέρω, ὁ Συνδρομητὴς οὐδὲν ἄλλο ἔχει δικαίωμα νὰ δημοσιεύσῃ εἰς τὴν Διαπλάσιν δωρεάν. Ἐπὶ πληρομῇ δὲ μόνον Μικρῶν Ἀγγελίας (Ἰδε Κεφ. Ζ'.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' Παιδικὰ Πνεύματα καὶ Πνευματικὴ Ἀσκῆσις

1.—Ἡ σύνταξις τῶν ἐν τῇ Διαπλάσει δημοσιευμένων Παιδικῶν Πνευμάτων, εἶνε ἀναθεθεμένη ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς δικαιούχους συνδρομητὰς τῆς. Πᾶς ἔχων ψευδὸν ὄνομα

δύναιται νὰ στέλλῃ πρὸς δημοσιεύσιν Παιδικὰ Πνεύματα, ἐξ ὧν ἡ Διαπλάσις ἐκλέγει τὰ καταλληλότερα. ἐκ τούτων δὲ δημοσιεύει εἰς τὴν Σ. Σ. Σ. διὰ κλήρου ὅσα τῇ ἐπιτρέπει ἐκείστοτε ὁ γῶρος. 2.—Τὰ Παιδικὰ Πνεύματα πρέπει νὰ γράφονται εἰς χωριστὸν φύλλον χαρτοῦ, ἐκτὸς τῆς ἐπιστολῆς. Ἄνωθεν πρέπει νὰ ἐπιγράφονται Παιδικὰ Πνεύματα στελλόμενα πρὸς δημοσιεύσιν εἰς τὴν Διαπλάσιν ὑπὸ τοῦ δεῖνα (ὄνομα καὶ ψευδὸν ὄνομα). Πρέπει νὰ εἶνε ἔργα πρωτότυπα τοῦ στέλλοντος, ἀδημοσιεύτων καὶ ὄχι ἀντιγραφαὶ ἐξ ἄλλων δημοσιευθέντων ἐν τῇ Διαπλάσει ἢ ἄλλῳ. 3.—Ὡς πρὸς τὰς Πνευματικὰς Ἀσκήσεις, καὶ τούτων ἡ σύνταξις εἶνε ἀποκλειστικῶς ἀναθεθεμένη εἰς τοὺς δικαιούχους συνδρομητὰς εἰς ἔξῃς: Κατ' ἔτος προκηρυσσονται δύο Διαγωνισμοὶ πρὸς σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, μὲ ἄριστος, οἱ ὅποιοι δημοσιεύονται ἐκείστοτε εἰς τὴν σχετικὴν προκήρυξιν. Αἱ Πνευματικὴ Ἀσκήσεις, αἱ βραβεύουσαι, εἰ ὅπως ἔσονται διακρίνουσαι εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τούτους, δημοσιεύονται ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὴν Διαπλάσιν. Ἀσκήσεις στελλόμεναι μετὰ τὴν προθεσμίαν καὶ παρὰ τοὺς ἄριστους τοῦ σχετικοῦ Διαγωνισμοῦ, δὲν λαμβάνονται ὀδίου ἐπ' ὄψιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ' Διαγωνισμοὶ Ἀσκήσεων τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων

1.—Ἡ Διαπλάσις προτείνει κατ' ἔτος τρεῖς Διαγωνισμοὺς πρὸς εἰσοσιν τῶν Ἀδελφῶν τῶν εἰς αὐτὴν δημοσιευμένων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, ἔσται ἓνα Διαγωνισμὸν Ἀδελφῶν κατὰ τετραμήνιον. 2.—Οἱ ἔχοντες ψευδὸν ὄνομα συνδρομητὰί ἢ ἀδελφοὶ συνδρομητῶν, δύναιται νὰ συμπετέχουν τῶν Διαγωνισμῶν τῶν Ἀδελφῶν δωρεάν. Πάντες οἱ ἄλλοι πρέπει νὰ ἐσωκλήσονται διὰ τὰς λέξεις ἐκείστον φυλλαδίου γραμματόσημον 10 λεπτῶν οἱ συνδρομητὰί καὶ τὰδὲλφια τῶν καὶ 20 λεπτῶν οἱ κατὰ φύλλον ἀγορασταί. 3.—Οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Ἀδελφῶν διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας τῶν. α') Εἰς τὴν Μικρὰν Τάξιν ὑπάγονται οἱ ἔχοντες ἡλικίαν 11 ἔτων συμπληρωμένων. β') Εἰς τὴν Μεσαίαν Τάξιν ὑπάγονται οἱ ἔχοντες ἡλικίαν 12—15 ἔτων συμπληρωμένων. γ') Εἰς τὴν Ἀνωτέραν Τάξιν κατετάσσονται οἱ ἀπὸ 16 ἔτων καὶ ἄνω, καθὼς καὶ ὅσοι λησιμονοῦν νὰ σημειώσων τὴν ἡλικίαν τῶν. 4.—Ἀὕτης σημειώσων ψευδῆ ἡλικίαν διὰ νὰ καταταχθῆ εἰς τὴν Τάξιν τὴν ὅποιν θὰ ἤβλεπεν αὐτός, ἐὰν ἀνακαλοφθῇ, ἀποκλείεται ἐκτελὼς τοῦ Διαγωνισμοῦ. 5.—Αἱ λύσεις τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων ἐκείστον φυλλαδίου πρέπει νὰ στέλλωνται ἐγκαιρῶς, ὡστε νὰ φθάσουν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας, ἐντὸς τῆς ὅποιας εἶνε αὐτὰ δεκταί, καὶ ἕτις σημειοῦνται πάντοτε εἰς ἕκαστον φύλλον ὑπὸ τὴν ἐπισημασμένην Παιδικῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων. 6.—Οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τοὺς Δια-

θησαν 24 τόμοι, ονομαζόμενοι «Τόμοι της Πρώτης Περιόδου». Από το 1894 η «Διαπλάσις» έγινεν από δεκαπενθημέρου εβδομαδιαία, ήλλαξε σχήμα και εισήλθεν εις την Β' Περίοδον. Και κατά το διάστημα τούτο, ήτοι από το 1894 μέχρι το 1912, εξέδθησαν τόμοι 19 ονομαζόμενοι «Τόμοι Β' Περιόδου».

4.— Η διεύθυνσις της «Διαπλάσεως των Παιδών» εκδίδει εκάστοτε και τόμους ανεξαρτήτους του περιοδικού, περιέχοντας ήκαστος από έν τερπνόν και ήθικόν ανάγνωσμα, ως επί το πλείστον μυθιστόρημα εικονογραφημένον.— Οί τόμοι ούτοι τιτλοφορούνται **Βιβλιοθήκη της Διαπλάσεως**.

5.— Λεπτομερής Τιμοκατάλογος των τόμων «Διαπλάσεως» και «Βιβλιοθήκης», δημοσιεύεται εκάστοτε εις τό φύλλον, υπάρχει δε και ιδιαίτερος τυπωμένος, λεπτομερέστατος, με όλα τα εις τους διαφόρους τόμους περιεχόμενα εκτενή αναγνώσματα και στέλλεται δωρεάν προς πάντα αιτούντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ανανέωσις συνδρομής. — Δώρα της Διαπλάσεως. — Μέσα αποστολής χρημάτων. — Αλλαγή διευθύνσεως. — Ελλείποντα φυλλάδια.

1.— Η συνδρομή εις την «Διαπλάσιν» είναι προαληθινή· επομένως, ο συνδρομητής ό έπιθυμούν να εξακολουθήσῃ, πρέπει πριν λήξη ή συνδρομή του, να την ανανεώσῃ. Ό μη έπιθυμούν να εξακολουθήσῃ, όφείλει να τό δηλώσῃ δι' επιστολής ή ταχυδρομικού δελταρίου, και να επιστρέψῃ τό πρώτον μετά την λήξιν της συνδρομής του φυλλάδιον, σημειών έπ' αὐτοῦ την λέξιν «Απαράδεκτον» και τό όνομά του.

2.— Κατ' έτος ή Διαπλάσις προκηρύσσει Λαχείον Δώρων διά τους προληφώνοντάς συνδρομητάς της. Φέτος τά δώρα ταῦτα εἶνε αξίας 1700 έν δλω δραχμῶν, και θα διανεμηθοῦν εις πέντε κληρώσεις ως εξής: μία κληρώσις ήκαιρετική, θα γίνῃ την Α' έβδομάδα τοῦ Δεκεμβρίου και θα λάβῃ μέρος εις αὐτήν όλοι οί συνδρομηταί όσοι έπλήρωσαν ήδη έτησίαν ή έξαμηνον συνδρομήν μέχρι τέλους Νομβρίου. Η Α' τακτική κληρώσις θα γίνῃ την 15 Ιανουαρίου, ή Β' την 15 Απριλίου, ή Γ' την 15 Μαΐου και ή Δ' την 15 Οκτωβρίου. Εἰς έκαστην των κληρώσεων ταῦτων θα περιλαμβάνεται ή ήμερα της Κληρώσεως.

3.— Πᾶσα αποστολή χρημάτων και παραγγελία, και έν γένει πᾶσα επιστολή απευθύνεται προς τόν **κ. Νικόλαον Π. Παπαδόπουλον, διευθυντήν και ένδότην της «Διαπλάσεως των Παιδών», όδός Εὐριπίδου, 38, εις Ἀθήνας.** Το αντίτιμον των συνδρομῶν και των άλλων παραγγελιών αποστέλλεται: Α') διά ταχυδρομικής έπιταγής, (Mandat de Poste) ή όποια—σημειωτέον καλῶς—είνε τό ασφαλέστατον και δι' αὐτό τό περιμύστερον από κάθε άλλο μέσον αποστολής χρημάτων· Β') έλλείψει ταχυδρομικής έπιταγής, διά χαρτονομισμάτων παντός Κράτους·— Γ') διά τραπεζιτικῆς έπιταγής (chèque) επί Παρισίων ή επί Ἀθηνῶν, τη προσθήκῃ λεπτῶν 60 διά τό χαρτόσημον της εξαγωγώσεως· Δ') διά χρυσῶν νομισμάτων έσφραγισμένων έντός λεπτοῦ χαρτονίου·— Ε') διά τοκομεριδίων των λαχειοφόρων όμολογιῶν της Ἐθνικῆς Τραπέζης της Ἑλλάδος των 6 ή των 2,50 δρα., δεκτῶν προς δρα. 5,90 των 6, και προς 2,45 των 6. (Δεχόμεθα και τοκομερίδια των όμολογιῶν 3% Κτημ. Πίστεως Αιγύπτου προς

7,25 έκαστον). — ΣΤ') διά ταχυδρομικῶν ένταλμάτων (postal order) των Ἀγγλικῶν Ταχυδρομείων επί Λονδίνου ή άλλης οιασδήποτε αγγλικῆς πόλεως, πληρωτέων εις τόν κομιστήν (ήδη χωρίς όνομα παραλήπτη).— Ζ') Τά μικρύτερα τοῦ ενός (1) φράγκου ποσά εἶνε δεκτά εις γραμματόσημον του Κράτους όποθεν γίνεται ή αποστολή. [Έκ του Ἐξωτερικοῦ αντί γραμματοσήμων προτιμότερον εἶνε να στέλλονται **Διεθνή ένσημα Διαντήσεως (Coupons-reponse-internationals)** πολυόμενα και αυτά εις τά Ταχυδρομεία].— Η') Μόνον από μέρος της Τουρκίας, όπου δεν υπάρχουν έννα ταχυδρομεία εκδίδοντα ταχυδρομικὰς έπιταγὰς, έπίσης, και από την Ρωσίαν όλην δεχόμεθα έκαιρετικῶς και μεγαλείτερα του ενός φράγκου ποσά εις γραμματόσημα, ύπολογιζόμενα όπως τά μεν Ὀθωμανικὰ προς εἰκοσι (20) λεπτά τό γρασί, τά δε Ρωσικὰ προς δύομισι (2,50) φράγκα τό ρουβλί.

4.— Επιστολή με χρήματα, άνάγκη να στέλλεται **συστημένη και καλῶς σφραγισμένη δι' ἑσπανικὸν κηροῦ** προς αποφυγήν απώλειας ή παραδίσεως.

5.— Ό πληρόνων έτησίαν, έξαμηνόν ή τρίμηνον συνδρομήν, αποκτά τό δικαίωμα μίας ταινίας τυπωμένης, υπό την όποιαν τῷ στέλλεται τό φύλλον ταχυδρομικῶς. Διά πᾶσαν έν τῷ μεταξύ αλλαγὴν της διευθύνσεως, ο συνδρομητής όφείλει να στέλλῃ και 25 λεπτά διά την απαιτούμενην δαπάνην προς εκτύπωσιν νέας ταινίας. Ἄλλως ή διεύθυνσις δεν εὐθύνεται διά την απώλειαν των φυλλαδίων. Ἐπίσης, αν δεν λάβῃ κανείς τό φύλλον μίας έβδομάδος, όφείλει να εἰδοποιήσῃ άμέσως με την επιστροφήν του ταχυδρομείου και να ζητήσῃ

τό άπολεισθὲν φύλλον, τό όποιον τότε στέλλεται εκ νέου δωρεάν. Αιτήσεις όμως περι άναπληρώσεως φύλλον μη γινόμενα άμέσως, δεν εἶνε δεκταί, αν δεν συνοδεύονται από του αντίτιμου των ζητούμενων φυλλαδίων. (Έκαστον φύλλον του τρέγοντος έτους λεπτά 20, των προηγούμενων ετών λ. 25).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Τό Σήμα της Διαπλάσεως

1. Το Σήμα εἶνε μικρὰ καρφίς εκ άργύρου επίγλυφους, την όποιαν φέρουν προς διάκρισιν και αναγνώρισιν οί συνδρομηταί και αἱ συνδρομητριαί της «Διαπλάσεως». Η καρφίς αὐτή, κομφοτάτη, φέρει επί του κυκλικού βάθους χρυσοῦ διά μαδρου, τό μονόγραμμα Δ. τ. Π. (Διάπλάσις των Παιδών)

περιβαλλόμενον υπό ματάνδρου, όστις συμπληροῦται διά της χρονολογίας 1897—1903 (τό έτος της Ἰδρύσεως του περιοδικού και τό έτος της Εικοσιπενταετηρίδος).

2.— Όσοι των συνδρομητῶν έπιθυμοῦν ν' αποκτήσουν τό Σήμα, πρέπει να στείλουν εις τό Γραφειον της Διαπλάσεως φρ. 3. Οί εκ των Ἐξωτερικοῦ, πρέπει να προσθέσουν και 50 λεπτά διά τά έξοδα της αποστολής. Το Σήμα στέλλεται προς αὐτοῦς ταχυδρομικῶς και επί συστάσει.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΔΗΓΟΥ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ".

ΕΙΡΗΝΗ Δ. ΑΥΓΟΥΣΤΙΔΟΥ

[έν Βελγίς Αιγύπτου]

Βραβευθεῖσα υπό τό ψευδώνυμον

Πόθος της Κρήτης

Εἰς τόν 129ον Διαγων. των Λύσεων,

[Ἰδε Διάπλάσιον 1912, σελ. 273.]

ΕΛΕΝΗ Δ. ΑΥΓΟΥΣΤΙΔΟΥ

[έν Βελγίς Αιγύπτου]

Βραβευθεῖσα υπό τό ψευδώνυμον

Παπαγάλος του Τσαρου

Εἰς τόν 129ον Διαγων. Λύσεων

[Ἰδε Διάπλάσιον 1912, σελ. 273.]

κ. Ἄνθος τῆς Ὑπομονῆς, α. Μικρὸ Διαβολέκι, α. Μικρὸς Δόξης, α. Ἀθανάσιος Διάκος, α. Ἡρώϊς τοῦ «Β1», κ. Ροδοπαῖος Ἐλληνοπαῖς, α. Τοξότης, α. Κάριον, κ. Ρόδοι τῆς Ἀνατολῆς, κ. Σολῶης, κ. Ἀηλιτισμένη Κόρη, κ. Ἴλιος τῆς Ἐλευθερίας, α. Γαλῆς, α. Ρεῦμα τοῦ Βοσπόρου, κ. Σημίαι τοῦ Ἀβέρωφ, α. Κῆμα, α. Δουξ τῆς Σπάρτης, α. Κρητισκοπούλα, κ. Τὸ Στρατό μας Κανδήλι, κ. Μέλλων Προθυπουργός, α. Ἐλλὸς τοῦ Μέλλωντος, α. Ἀρης, α. Ναυτάκι α. Πατρίς μας Ἑλλάς, α. Ἑλλάς τοῦ Ρήγα, α. Πανελλήνιος Πόθος, α. Δαυλὸς τοῦ Κανάρη, α. Κοσμοκράτειρα Ἑλλάς, α. Φίλαξ τοῦ Μορχόβου, α. Ἀἶρα τῆς Μουριάσας, κ. Φιλόπατρις, α. Ὀνειρὸν τῆς Πραγματικότητος, κ. Νοσοταλγοῦσα Χωροπούλα, κ. Ἐξόριστος Ἀπίθις, κ. Ποιμενίς τοῦ Αἵνου, κ. Ἀκακία, κ. Ἐλληρικὴ Θεότης, κ. Ἰλνὴ Στοργή, α. Μονασις, κ. Βασιλεὺς τῆς Ρώμης, α. Στέλλα Βιολάντη, κ. Βασιλεὺς τῶν Βαλκανίων, α.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν δημοκρασίαν, δὲν δὲν συνάδεται ὑπὸ τοῦ ἀντικειμένου ὡς ἐξῆς: Διὰ τὴν πρῶταν τρεῖς προτάσεις ἐκαστοῦ φύλλου λεπτὰ 25. Διὰ τὴν ἐπὶ πλεόν τοῦ αὐτοῦ φύλλου, 5 λεπτὰ ἢ λέξεις.—Προτείνουσι μόνον οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἰσχυρὸν διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, πρὸς τοὺς ἔχοντας ψευδώνυμον ἐπίσης ἰσχυρὸν διὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Προτάσεις μὲ ὄνόματα, ἢ μὲ ψευδώνυμα κατηγορημένα, δὲν δημοσιεύονται.—Ὁ ἐνὶς παρενθῆτος ἀριθμὸς σημαίνει πόσα τετράδια δὲν ἀναπεδέωσαν εἰσὶν οἱ προτείνοντες.

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦν νάνταλλάλαξον: ὁ Μαργαρωμένος Βασιλεὺς (0) μὲ Τέλλον Ἄγραν, Κρητισκοπούλαν, Σανθὴν Μουσιόμ, Ἑλληνικὴν Καρδίαν, Σαυίαν Ἡραν, Ἐλληνοπούλαν.—ἡ Κραυγὴ Νίχης (0) μὲ Δωδοναίον, Τέλλον Ἄγραν, Μάρτυρα τῆς Ἐλευθερίας, Μινιόν—τὸ Ἄνθος τῆς Ὑπομονῆς (0) μὲ Αἶμα τῆς Ἐλευθερίας, Ἀύραν τοῦ Φερραίου, Ἀττικὴν Δύσιν, Ἑλληνικὸν Ἰδεώδες, Ἀράραντον Δόξαν, Ἀάργης Στέφανον, Πιερόα.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Μέλλωντα Ἐφουρήτην (εὐχαριστοὶ πολὺ διὰ τὸ Ψεσοπαιδιά) Ἑλληνικὴν Ἀγλήν (εὐχαριστοὶ πάρα πολὺ δι' ὅσα γράφεις καὶ κάμνεις) Συριακὴν Ἀύραν (βραβεῖα ἔστειλας λέγω εἰς τὸν Τέλλον Ἄγραν, ὅτι τὸν εὐχαριστεῖς θερμῶς καὶ τὸν συγχαιρεῖς ἐπίσης διὰ τὸ ποιημά του.) Σφρηγῶσαν Νεδάτην (ὅθ' ἦτο πολὺ ἀργά νὰ δημοσιευθῆ τὸρα ποιήμα διὰ τὸν Καραμανλάκην) Θεωρὴν Βροχὴν (ἐλπίζω νὰ μοῦ γράψῃς συχνά) Ἀφροδίτην τῶν Μεδίων (ἔστειλας εὐχαριστῶ) Ἀναξωγομηθέντα Ἐλληνοπαῖον (εὐχαριστοὶ πολὺ) Ἀσην (ἐλθρήσαν ἔστειλας) Ἀθ. Γ. Ἀθανασιάδην (ἔλαβας εὐχαριστῶ) Φάνα (ιστὸν κ. Παπαδόπουλον πρὸ τετραετίας ἀπενεμήθη ὁ Ἀργυροῦς Σταυρὸς τοῦ Σωτήρος διὰ τὸ ἔθνος τῆς Διαπλάσεως) Κορυθαῖον Ἐκίτην (δεκτὸς μετὰ πάσης χαρᾶς) Ναυτικῶν Μ. (εὐχαριστῶ βεβαίως εἰς τὴν ἀνωτέραν τάξιν ἢ καταλέγεσαι) Ἐθνακὴν Παλιγγενεσίαν (ἐλπίζω νὰ μοῦ γράψῃς συχνά) Κραυγὴν Νίχης (ἔλαβας εὐχαριστῶ) Ἴλιον τῆς Ἐλευθερίας (εὐχαριστοὶ πολὺ) Νεράϊδαν τοῦ Εὐξείνου (τὰ ἔλαβας καὶ ἔστειλας) Ποντικὴ τῆς Γεντίουσσας (μὲνον αὐτὰ τὰ δύο σοὺ ἔστειλας) Σανθὴν Ἐλληνοπούλαν (τὴν ἔστειλας) Μαιώμενον Κῆμα (ἔλαβας εὐχαριστῶ) Ἐν Τούτῳ Νίκα (βραβεῖον ἔστειλας) Ἀριάδην Μ. Σταυρ. (ιδεθίδικα εἰς τὴν Καν Ἄγραν Τριανταφυλλίδου τὰς δύο δραχμὰς μὲ τὴν ἐπιστολήν σου) Κασαλλίαν Πηγὴν, Μαρουδιῶν Χρ. Σ., Συναρηθῆσαν Μακεδονίας, Ἀκακίαν, Τέλλον Ἄγραν, Ἑλλάδου τοῦ Μέλλωντος κ.τ.λ.

Εἰς δὺας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 1ην Δεκεμβρίου ὁ ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

135ος Διαγωνισμὸς Ἀδελφῶν Δεκεμβρίου—Μαρτίου

(Δι' ἡμέρας δεκάται μέχρι τῆς 20ης Ἰανουαρίου)

1. Ἀεζήγριφος

Ἐν τοπικὸν ἐπίρρημα μὲ ζῶον συννηθῆ Καὶ ἐν ὄρατον ἐρπετόν εἶθις ἐπανερῶθη

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φίλανος τοῦ Μορχόβου

2. Συλλαβογόριφος

Δύο ζῶα ἂν θελήσης νὰ τὰ βάλῃς ἐπὶ σειρά, Ἄμοισθην θὰ σχηματίσης τοῦ θὰ παίρνῃς τακτικά.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δωδοναίου

3. Μεταγραμματισμὸς

Μὲ 0 χορδίζομαι Μὲ Β ἑσφυλλίζομαι.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ναυτάκι

4. Δίγνυμα

Τρωτικὸν εἶμαι καὶ περὶ, ἀλλὰ πτερῶν στεροῦμαι, μὰ καὶ τὸ σκότος, τὸ πολὺ μὰ καὶ τὸ φῶς φοβοῦμαι.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δεσπότου τοῦ Μιστρά

5. Γωνία μετὰ πυραμίδος

+ * * * * = Νῆσος τ. Μεσογείου.
+ + * * * = Ἰέρεια.
+ + + * * = Μέρος κατάφυτον.
+ + + * * * = Δημητριακὸς καρπός.
+ * * * * = Ἰσπιθητον ὀρηκαστικ.

Εἰς τὴν πυραμίδα ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω ναναγινώσκονται: σύμφωνον, ἐπίθετον, χώρα τῆς Μ. Ἀσίας. Καθίτως δὲ ἕλη εὐφρατικός.

Ἐστάλη ὑπὸ Μαρουδιῶς Χρ. Σουβαλιῆς

6. Κυβόλεξον κενρωμένον καὶ ἀντεστραμμένον

- 1.—Ὁ μεταβῆ Ἑλλήνων καὶ Περσῶν ἀγῶν ἦτο ἄνισος.
- 2.—Τὰ χρώματα τῆς Ἰριδος εἶνε ἐπτά.
- 3.—Ὁ αἶμος εἶνε ἡ κινήτηριος δύναμις τῶν πλοίων.
- 4.—Ὁ Ἄρης ἀρχαῖος ἦτο θεός.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ

7. Λαγοσαγγινον

Ποῖα πόλις σὲ διατάσσει νὰ βυθῶς εἰς τὸν ἄερα;

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἡρωϊκῆς Σάμου

8. Διπλὴ Μεσοστιχίς

Ἐκ τῶν δύο μεσαίων γραμμάτων τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων τὰ μὲν πρῶτα ἀποτελοῦν ἀμερικανικὴν πολιτείαν, τὰ δὲ δευτέρα ἡπειρον.

- 1, Ὄρος. 2, Στοιχεῖον τοῦ ἀλφαιβῆτου. 3, Ἄτροι συμπεννημένον. 4, Ρωμαϊκὸν νόμισμα, 5, Θησαυροφυλάξ. 6, Ὀσπριον. 7, Χώρα τῆς Ἰλλυρίας.

Ἐστάλη ὑπὸ Ν. Α. Πιστη.

9. Φωνηεντολογον

πς - κκ - φνς - στρδ - κρβλ - βγξ.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Φιλέργου Χαλιδόνο

10. Γεῖφος

οἶκοι	1	1	1
οἶκοι	οἶκοι	1	1
οἶκοι	Ν' οἶκοι	1	1
οἶκοι	οἶκοι	1	1
οἶκοι	οἶκοι	1	1

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἡρωϊκῆς τοῦ 21

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ποῖο γνήσιον Ἑλληνοπούλο θὰ θελήσῃ νὰ φέρῃ τὴν φήρην τῆν ἄσπρη, γιὰ τὴν μεγάλην κ' Ἐνδοξὸν Ἑλλάδα; Τίνας τὸ γέρι θὰ μαυρίσῃ τοὺς γλυκοὺς τοῦ Ρήγα πόθους, ποὺ σάρκα τῶρα καὶ ὅσα ἀργεῖα νὰ τοὺς διδῇ τοῦ ὄρονος μας βλαστάρη, ὁ χρυσὸς μας Κωνσταντῖνος;

ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΡΗΓΑ (1Γ', 1)

Ἀσπρο, ὄλοι ἄσπρο στοῦ Κανάρη τὸν Δουλό ποῦ σκόρπισε τὰ σκότῃ τῆς σκλαβιάς; καὶ προχθὲς ἀκόμη μὲ τὸν Βόσσην ξαναδείξῃ στὸν κόσμο τί μπορεί νὰ κατορθώσῃ ἡ χρυσὴ μας Ἑλλάς.

ΔΑΥΛΟΣ ΤΟΥ ΚΑΝΑΡΗ (1Γ', 2)

ΠΑΤΡΙΣ ΜΑΣ ΕΛΛΑΣ

Ὅλοι τὸρα φῆρον 2' ὑποστήριξιν στὴν Πατρίδα μας Ἑλλάδα. Ὅλα τὰ παιδιὰ τῆς. (1Γ', 3)

Παμφιλότῃ Ἀσηλιτισμένη Κόρη, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ σου δέξου χιλίες δάσθερες εὐχάς.— Αἱ ἀδελφαὶ Τριανταφυλλῶν. (1Γ', 4)

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ

Μόνον φηφίζοντες τὰ κάτωθι ψευδώνυμα παρὰ «ΘΡΙΑΜΒΟΥ» ὑποστηρίζομενα, θέλετε τύχη βραβείων ἐκλογεῖς:

- ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ
- ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΡΔΙΑ
- ΛΑΤΡΕΥΤΗ ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΣ
- ΟΝΕΙΡΕΜΕΝΗ ΠΑΤΡΙΔΑ
- ΟΝΕΙΡΕΥΜΕΝΗ ΕΛΛΑΣ (1Γ', 5)

ΓΛΥΚΕΙΑ ΕΛΛΑΣ

ΦΘΕΒΕΜΕΝΗ ΓΑΛΛΟΔΕΥΚΗ

Ὑποψήφια δημοψηφίσματος τελειῆς ἐκλογῆς.

ΗΡΩΪΣ ΤΟΥ ΣΟΥΛΙΟΥ

Κωνὴ ἐποψηφία (1Γ', 7)

ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 51ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 5)

ΛΘΗΝΩΝ: Σενιτισμένη Ἑλληνοπούλα, Μοχ. Α. Ζίννης, Ἐλενη Α. Κολοτούρου, Ἑλλη Π. Σούτσου, Χ. Κ. Δασαζήτης, Πίπης Ι. Γαμοφίτης, Κάκια Γρ. Εσνοπούλου, Πίπτινα Μπέικια, Π. Οικονομόπουλος.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ:

- ΑΡΓΟΥΣ: Ἀθ. Α. Μαγαγκός.
- ΒΟΛΟΥ: Ἐσταθ. Θ. Ζηργάνου.
- ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Ἰνὰ Καστριωτιανώση.
- ΠΑΤΡΩΝ: Πατριὸν Ναυτοπούλου, Ι. Α. Παπαδάμουσκουλος.
- ΣΠΑΡΤΗΣ: Ἐνας χωρίς ὑπογραφήν.
- ΤΡΙΦΩΛΕΩΣ: Νίκος Β. Κούβτης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐφρόνων ὀφθῆν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐπέθησαν εἰς τὴν κληρωτῖδα καὶ ἐκλεχθῆν ὁ ἐν Ἀθήναις ΠΙΠΗΣ Ι. ΓΑΜΟΥΣΗΣ, ὁ ὁποιος ἐνεγράφη διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς Διαπλάσεως τοῦ 1912,

κόκκινα μὲ χρυσὰ γράμματα, δι' ὄσους θέλουν νὰ χρυσοδέσουν τὰ φυλλάδια τῶν εἰς τόμον, εἶνε ἤδη ΕΤΟΙΜΑ καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Στέλλονται δὲ ταχυδρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας τὸ ἀντίτιμον, δραχ. ἢ φρ. 1,75.